SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятайте про Україну!

No. 8. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JANUARY 14, 1988 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 14-го СІЧНЯ 1988 Ч. 8. РІК XCV.

Проф. Я. Білінський очолює УВАН у ЗСА

Проф. Я. Білінський

Ню Йорк. — Найвищим керівним органом Української Вільної Академії Наук у ЗСА є конференція дійсних членів, яка вибирає на чотири роки президента та Управу. Остання така конференція відбулася тут 10-го жовтня 1987 року, в якій взяло участь 22 дійсних членів.

Перший раз в історії існування УВАН у ЗСА голосування за склад нової Управи відбулося за двома списками. З огляду на те, що через віддаленість не всі дійсні члени були присутні на конференції, було рішено голосування продовжити кореспонденційним шляхом до 1-го грудня 1987 року. Після закінчення виборчого процесу, Виборча комісія конференції в складі професорів: Василя Омельченка (голова), Ярослава Білінського і Івана Фізера 12-го грудня 1987 року підрахувала отримане кореспонденційним шляхом голосування. Було враховано голоси приявних на конференції дійсних членів 10-го жовтня і отримані голоси поштою. Висліди голосування такі: за список ч. 1 голосували 45 дійсних членів, а за список ч. 2 — 20 дійсних членів. Утрималося від голосування 5 дійсних членів. Майже всі дійсні члени брали участь у голосуванні:

Склад нової Управи УВАН у ЗСА на роки 1987-91 наступний: проф. Ярослав Білінський — президент, проф. Іван Рештер, перший віцепрезидент, проф. Омелян Пріцак, другий віцепрезидент, проф. Михайло Борецький, третій віцепрезидент, проф. Василь Омельченко, генеральний секретар, проф. Яків Гурський, науковий секретар; члени Управи: проф. Олекса Біланюк, проф. Марта Богачевська-Хом'як, проф. Зиновій Мельник, проф. Ярослав Пеленський, Оксана Радиш - керівник канцелярії і скарбник, д-р Святослав Трофименко; Комтрольна комісія: проф. Михайло Воскобійник, голова, проф. С. Олександер Білоні, проф. Іван Коровицький, члени.

Конференція дійсних членів обрала почесними президентами УВАН у ЗСА проф Олександра Оглоблина і проф. Юрія Шевельова.

Губернатор Т. Кейн підпише проклямацію в річницю державности України

Трентон, Н. Дж. — Губернатор Ню Джерзі Томас Г. Кейн підпише проклямацію проголошуючи 70-ту річницю державної самостійности і незалежности України в ювілейному1988 році Тисячоліття Хрищення України.

Підписання проклямації в присутності українського духовенства, громадян, представників суспільно-громадських організацій та членів Стейтового Комітету відзначення Тисячоліття Хрищення України відбудеться тут в середу, 20-го січня, в 2-ій год. по полудні, в канцелярії губернатора.

Також у згаданому тижні відбудеться відчитання спільних резолюцій у стейтовому сенаті і асамблеї.

В бюрі губернатора із коротким словом виступлять Андрій Кейбіда і Константин Ваньо. В сенаті буде промовляти Іван Головінський, а в асамблеї Нестор Голинський.

В ротунді стейтового капітолю буде виставка відповідних матеріялів, пов'язаних із роковинами української державности і Тисячоліттям. Закликається громадян з цілого стейту взяти участь у цих важливих урочистостях.

Відзначать свято державности в Чикаґо

Чикаго. — Українська громада метрополітального Чикаґо готується цього року до величних святкувань річниць 22-го січня — 70-их роковин проголошення державности України та 69-их роковин проголошення соборности українських земель.

Цьогорічні святкування цих державницьких актів будуть проходити в дусі святкувань великого Ювілею — 1000-річчя Християнства в Україні, що припадають саме на цей рік.

Святкові відзначення державницьких актів, підготовою яких займається іллінойський Відділ УККА, відбудуться у формі святкового бенкету в неділю 24-го січня ц.р., о год. 2-ій по полудні, в готелі Шератон Інтернешенел біля летовища. На бенкеті відбудеться відзначення українського мужа року, якою то честю наділяється осіб, що в особливий спосіб прислужилися в користь української справи.

В мистецькій частині свята виступить чикаґський чоловічий хор „Сурма" під диригентурою Романа Андрушка.

Я.СУСЛЕНСЬКИЙ НЕ ПРИЇДЕ

Рочестер, Н. Й. (Л. Білик) — Яків Сусленський повідомляє, що у зв'язку з родинними обставинами у визначений час він не зможе приїхати до ЗСА.

Письменник Михайло Хейфец відбуде свою подорож і відвідає міста: Сан Франціско, Лос Анджелес, Вашінгтон, Філядельфію, Ню Йорк, Дітройт, Бостон.

У перекладі А. Гнідя на англійську мову появились Франкові поеми

Ню Йорк. — Минулого року з видавництва „Вентедж Прес" появилась у перекладі на англійську мову 146-сторінкова книжка Адама Гнідя п.з. „Ivan Franko — 'Moses' and other Poems" — „Іван Франко — 'Мойсей' та інші поеми".

У цій книжці, крім авторових статтей про життя і творчість Франкову, є його переклад чотирьох поем: „Іван Вишенський", „Мойсей", „Панські жарти" та „Лис Микита".

Книжку цю можна замовити, звернувшись на адресу: Vantage Press, Inc., 516 West 34 St., New York, N. Y. 10001.

У „Вілледж Войс" появилася пашквільна стаття про Великий голод

Джерзі Сиտі, Н.Дж. — Відомий вже із своїх протиукраїнських статтей нюйоркський тижневик „Вілледж Войс" помістив у числі з 12-го січня 1988 року нову, обширну і сильно пашквільну статтю проти українців і проти тих американців та чужинців, які в будь-який спосіб поширюють правду про Великий голод в Україні в роках 1932-33. Стаття пера Джеффа Коплона має заголовок „В пошукуванні за совєтським голокостом". Над заголовком вміщена добре відома усім українцям знімка дівчинки із фільму „Жнива розпачу" із поясненням: „Найбільше цинічне шахрайство".

Ціла довга стаття, до якої автор дав цитату із „Майн Кампф" Гітлера, що з кожної брехні щось залишається, а коли вона велика тоді є більша можливість, що в неї повірять, в хронологічному порядку займається фільмом „Жнива розпачу", книжкою Роберта Конквеста „Жнива смутку", старанням впровадити навчання про Великий голод у шкільну програму стейту Ню Йорк, покликанням Конгресової комісії для розсліду голоду, щоб при кінці дати свої висновки у відділі „заховані причини".

У тих своїх висновках Дж. Коплон розправляється з „українськими націоналістами" і їх мнимою „коляборацією з німцями", цитує кондоленційного листа президента Роналда Регена до вдови Ярослава Стецька (окреслюючи його як „терориста з групи ОУН, убивцю і німецького колляборанта") і накидується на політику теперішнього Уряду ЗСА, який потребує протикомуністичних симпатій і тому дозволяє на українську акцію відновити справу Великого голоду після 55 років.

На думку автора цієї пашквільної статті Великий голод в 1932-33 роках в Україні — це одна велика брехня яку українці та кілька „симпатиків" українців тепер поширюють при допомозі сфальшованих даних. Автор точно зупиняється, щоб переконати своїх читачів у тому, на афері Марка Царинника і його оскарженні Комітету Дослідів Великого голоду в Канаді, старається зденунціювати Р. Конквеста, як агента дослідного департаменту англійської закордонної служби, яка мала на цілі ширити протисовєтську пропаганду, а д-ра Джеймса Мейса представити як „псевдонауковця", який зумисне побільшує число померших в Україні від голоду, коли „справжні дослідники" уважають, що це число куди менше, а і воно прийшло наслідком не так голоду, як меншого приросту населення і влиття українців у російський нарід.

Характеристичне, що автор цитує, як достовірні слова головного дорадника Світового жидівського конгресу Елі Розенбавма: „Вони завжди хочуть подавати число більше, як шість мільйонів, щоб читачі думали, що цей голод був гірший, як голокост".

Висновок і ціль автора цієї виїмково пашквільної статті, яка старається обезцінити так Великий голод, як і усі стремління української спільноти для виявлення правди про злочини Сталіна, є доказати читачеві, що українці та їх прихильники видумали масу брехні. Автор остерігає, що коли ця „брехня" буде надто голосна, вона може залишитися і люди можуть в неї повірити.

Появилося спеціяльне число „Harvard Ukrainian Studies"

Кеймбридж, Масс. — Журнал „Harvard Ukrainian Studies" відзначає своє десятиріччя виданням спеціяльного числа п. н. „Поняття національности у Східній Европі на порозі новітньої доби".

Це число, під редакцією проф. Івана Банаца з Єйльського університету та д-ра Франка Сисина з Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету (УНІГУ) при допомозі Уляни Пасічник, містить доповіді прочитані на конференції, влаштованій 1981 року Радою студій Росії та Східної Европи. Рада є частиною Єйльської групи міжнародних і регіональних студій. При фінансовій підтримці Американської ради наукових товариств, Бюра міжнародних досліджень і обміну та Американської Асоціяції розвитку славістики, ця конференція мала міжнародний склад учасників: з Польщі, Угорщини, Югославії, ЗСА та з Канади.

УНІГУ активно підтримав конференцію і погодився видати доповіді окремим числом журналу. Цей 226-сторінковий випуск містить вступ редакторів і праці 15 науковців. У вступі редактори обговорюють прикмети й деталі поняття національности на землях на схід від німецької та італійської мовних зон поміж 1500 і 1800 роками. Вони наголошують генеалогії мовознавств й історію, що вплинула на поняття національности на порозі модерної доби. Рівнож насвітлюють особливості Східної Европи, як існування східнього і західнього християнства, перевагу слов'янської мовної групи та численні випадки у яких політичні „нації", зокрема шляхта, втілювали національну ідею та виникнення понаднаціональних ідеологій — слав'янофільства, іліризму, „всеруської єдности", сарматизму та ідеї угорської геополітичної сфери.

У журналі поміщено чотири статті про Україну, дві про Хорватію, дві про Росію і по одній про Польщу, Литву, Угорщину, Сербію, Румунію, Чехію та православних слов'ян. Цей випуск осягнув дві головні цілі: в ньому присвячено багато уваги українським темам і одночасно Україна розглядається в широкому міжнародному порівняльному контексті.

Статті про Україну (Омеляна Пріцака, Тереси Хинчевської-Геннель, Франка Е. Сисина та Зенона Е. Когута), враз із матеріялами про Україну в статтях про православних слов'ян, Росію, Польщу та Литву подають найбільш вичерпні інформації про стан української національної свідомости на порозі новітньої доби. Статті про інші народи дають матеріяли до порівнянь українських явищ. Рівнож включення статтей про Угорщину і Сербію дає змогу ширшій публіці зацікавитися журналом та працями на українські теми.

Дописи з Північної Америки, Европи й Азії віддзеркалюють мету журналу бути міжнароднім форумом україністики і славістики.

Це число журналу, так як і недавні спеціяльні числа про Київську Могилянську Академію та Вячеслава Липинського буде розіслане до наукових журналів для рецензій. В майбутньому журнал продовжуватиме чергування загальної тематики зі спеціяльними числами. Випуск XII 1988 року плянується присвятити збірці матеріялів міжнародної конференції про хрищення **Київської Руси, яка відбудеться в Равенні, Італія, у квітні 1988 року.**

Комісія перевірки діяльности К. Вальдгайма закінчила працю

Відень, Австрія. — Спеціяльна урядова комісія під керівництвом швайцарського історика Ганса Рудольфа Курца, яка займалася перевіркою воєнної діяльности теперішнього президента Австрії, колишнього генерального секретаря Організації Об'єднаних Націй на протязі 10 років д-ра Курта Вальдгайма, закінчила свою працю.

Р. Курц заявив під час інтерв'ю з кореспондентом аґентства Ассошіейтед Пресс, що очолювана ним міжнародна комісія дослідів минулого Вальдгайма, передасть своє звідомлення урядові Австрії до 2-го лютого. Перед тим члени комісії зустрінуться з К. Вальдгаймом і передадуть йому копію свого звіту, обсяг якого, як заявив Курц, може охоплювати від двох до 200 сторінок машинопису.

Як відомо, Світовий жидівський конґрес обвинуватив президента Австрії у воєнних злочинах під час Другої світової війни, коли він, в ранзі молодого лейтенанта вермахту брав участь, згідно із закидами світового жидівства, у депортації грецьких жидів до концтаборів у Польщі і рішав про долю полонених комуністичних партизан у Югославії. Обвинувачений категорично заперечив висунені проти нього обвинувачення і сам настоював, щоб його справу розглянула міжнародна комісія.

Під час розмови історик Р. Куц фактично не відповів ні на одне поставлене йому питання, вважаючи, що він не має права, ще перед переданням звіту урядові і зустрічі з Вальдгаймом, виявляти своїх дослідів.

Міжнародна комісія була створена в серпні минулого року з ініціятиви уряду Австрії. Канцлер Франц Браніцкі неодноразово натякав, що звіт комісії буде опублікований в пресі. Враніцкі, член Соціялістичної партії, яка не підтримувала у виборах К. Вальдгайма на президента і виставила свого кандидата. Щоб опублікувати звіт комісії потрібно згоди більшости членів кабінету, тобто і тих членів Народної партії, яка підтримує президента.

Тим часом, як стало відомо, міністер закордонних справ Австрії, член вже згаданої Народної партії Альойс Мок, підтримав президента і заявив, що зовсім не кається, що підтримував кандидатуру Вальдгайма. Незабаром Австрія відзначатиме 50-ліття насильного прилучення її до Третього Райху військовиками Адольфа Гітлера в 1938 році. Звичайно з таких нагод президент країни виступає перед обидвома парляментарними групами зі святочно промовою. Багато парляментаристів із Соціялістичної партії і партії „зелених" заявили, що демонстративно покинуть залю парляменту, як тільки Вальдгайм появиться на залі.

Ситуація, однак, може різко змінитись, якщо міжнародна комісія виправдає Вальдгайма, хоч є в Австрії сили, які більше вірять Світовому Жидівському конґресові, як власним політичним діячам і міжнародним комісіям, — кажуть політичні діячі.

У СВІТІ

ІЗРАЇЛЬСЬКИЙ УРЯД продовжив візу для членів совєтської делеґації з міністерства закордонних справ, які вже від кількох місяців ведуть переговори з представниками уряду і урядових комісій, — заявив кореспондентам Ґеорґій Мартіросов. При тій нагоді речник ізраїльського еміґраційного бюра заявив, що продовження наступило на вимогу уряду і візи совєтських представників вигасають при кінці лютого цього року. Стало також відомо, що переговори в основному заторкували справи можливої віднови дипломатичних зв'язків Совєтського Союзу з Ізраїлем, але вони не були успішними, а в деяких місцях навіть напруженими у зв'язку із загальним розвитком політичних подій і байдужим ставленням СССР до виїзду жидів на Захід. В загальному Ізраїль втратив надію і охоту до дальших переговорів з представниками СССР, але ці останні правдоподібно ще не виконали усіх завдань КҐБ і потребують продовження віз на дальше перебування.

ПРЕДСТАВНИК МІНІСТЕРСТВА внутрішніх справ Західньої Німеччини повідомили офіційно кореспондентів що поліція заарештувала у провінції Шлєзвіґ-Гольштайн запідозрілу в атентаті терористку Крістіну Ґабрієллю Ендриґкайт, яка будучи на службі Палестинської Визвольної Організації, підклала в квітні 1986 року бомбу, що розірвавшись вбила двох американських вояків, жінку-туркиню і поранила 229 інших осіб, гостей диско-клюбу в Західньому Берліні. Розрив бомби в клюбі „Ля-белль" був причиною збомблення американськими військовими літаками Лівії, бо Адміністрація президента Роналда Реґена підозрівала, що за терористичним актом скривалися терористи тієї держави. „Ця жінка працюала для терориста Ахмеда Навафа Мансура Хазі", — заявив представник західньоберлінської прокуратури. Енриґкайт була заарештована у понеділок, 11-го січня в місті Любек.

ГОЛОВНЕ ВІЙСЬКОВЕ командування в Ізраїлі заборонило кореспондентам відвідувати район Ґази і заявило, що у зв'язку з дальшими неспокоями в тій частині окупованих арабських земель, прилучених у висліді війни в 1967 році до Ізраїля, район Ґази від тепер, аж до відкликання, треба вважати закритою воєнною зоною, вступ до якої вимагає спеціяльного дозволу військового командування. Західні спостерігачі вважають, що міністерство оборони, яке признається тепер, що самими військовими заходами вже не вдасться розв'язати питання заворушень арабаського населення, настоювало на забороні подавання широких репортажів з околиць заворушень, де проти себе виступають палестинці, переважно молодь, з камінням в руках, а з другої сторони добре озброєні військові частини з танками і панцерними возами, які не можуть дати собі ради з цивільними демонстрантами.

У ВАРШАВСЬКОМУ КЛЮБІ католицької інтеліґенції відбулася прам'єра півлеґального фільму п.з. „Свідки", який розповідає про погроми жидів у післявоєнній Польщі, тобто вже в Польській Демократичній Республіці в 1946 році в місті Кельце. Фільм був накручений на підставі свідчень численних жидів, пережильців цієї події, і він говорить, що антисемітизм, навіть у своїх скрайніх виявах, притаманний кожній, не тільки „буржуазній системі". В 1946 році вояки народної армії і міліціонери урвались у жидівські квартали міста, де жило кілька сотень жидів, які очікували на транспорти виїзду до Палестини. Почалася масакра, яка перекинулася також на інші частини міста. Тоді загинуло 42 особи, а 67 осіб були тяжко поранені. Фільм, який буде поширений на відеострічках, дістав високу оцінку у відомих діячів підпільної „Солідарности", зокрема Яцека Куроня і Збіґнєва Буяка.

ЗСА ПЕРЕСТЕРІГАЮТЬ ПЕРЕД ПІДСТУПНОЮ ПОЛІТИКОЮ САНДІНІСТІВ

Вашінґтон. — Головний дорадник президента Роналда Реґена у справах крайової безпеки ґенерал лейтенант Колін Д. Павелл, відвідуючи минулого тижня деякі країни Центральної Америки, перестерігав керівників Коста Ріки, Ель Сальвадору, Гондурасу і Ґватемалі перед підступною політикою нікараґуанських сандіністів, вказуючи на конкретні факти порушення ними ґватемальського договору і поспішну розбудову своїх збройних сил з допомогою комуно-московської імперії.

Деякі політичні спостерігачі й дипломати кажуть, що головною метою Павелла було вказати на усі неґативи у політиці сандіністів, щоб таким чином допомогти Адміністрації переконати Палату Репрезентантів і Сенат у конечній потребі надання дальної допомоги для антикомуністичних повстанців контрас в сумі 170 мільйонів долярів, бо без збільшення допомоги антикомуністичний рух в Нікараґуа може бути розгромлений переважуючими силами сандіністів, озброєних до речіною зброєю, що вони її недавно отримали з СССР.

Нема де правди діти, що усі чотири згадані центральноамериканські держави існують завдяки інтенсивній економічній допомозі З'єднаних Стейтів Америки і тому ґен. К. Павелл дозволив собі вжити тактики застрашування, що у випадку коли впаде антикомуністичний рух в Нікараґуа, Вашінґтон припинить, або значно обмежить допомогу також для інших країн Центральної Америки, зокрема для сиґнаторів тимчасового договору у Ґватемалі, які на його думку, мають впливати на сандіністів, щоб вони дотримувались підписаної умови, або зірвати з ними всякі зв'язки, якщо не можна буде за ніяку ціну осягнути замирення в цьому районі світу.

Керівники п'ятьох центральноамериканських держав, включно з президентом Нікараґуа Даніелем Ортеґою Сааведрою, напевно опублікують своє становище після зустрічі заповідженої на кінець цього Тижня, тобто в суботу й неділю, 15-го і 16-го січня. Наради відбуватимуться у Коста Ріці.

Супроводжав ґен. Павелла до Центральної Америки Елліот Абрамс, заступник державного секретаря у справах латиноамериканських справ.

В Ізраїлі заарештували совєтського еміґранта за шпигунство

Тель Авів, Ізраїль. — Міністер оборони Ізраїля Їцак Рабін похвалив працівників служби безпеки, які викрили і заарештували розвідника, що працював проти Ізраїля. „Він працював для країни, яка, безумовно, передавала роздобуту інформацію нашим ворогам, включаючи Сирію і Ливан", — сказав міністер.

Ізраїльська телевізія повідомила, що заарештований 23-го грудня минулого року 46-річний Шабтай Кальмановіч обвинувачується в шпигунській діяльності. Офіціяльного обвинувачення йому покищо не пред'явлено. Тому адвокат Ш. Кальмановіча Амнон Зіхроні міг подати кореспондентам лише сам факт арешту, не вдаючись у подробиці обвинувачення.

Кальмановіч еміґрував зі Совєтського Союзу в Ізраїль у 1971 році без цента, але дуже скоро розбагатів настільки, що для нього стали працювати сотні людей в багатьох країнах світу. Серед його друзів в Ізраїлі були колишні міністри, старшини-резервісти, члени кнесету, політики. Він вибудував для своєї фірми будинок в Тель Авіві, який коштував його 10 мільйонів долярів, і жив у розкішній віллі в багатому районі ізраїльської столиці.

Ш. Кальмановіч одружений, але його часто бачили в товаристві гарних жінок. Він любив дорогі автомобілі, був частим гостем на дорогих совєтських прийняттях. *Розповідаючи про* свого клієнта, адвокат Зіхроні повідомив також що Кальмановіч, приїхавши в Ізраїль, служив в армії, а потім працював помічником у колишнього члена кнессету Шмуеля Флятто-Шарона.

Останнім часом в Ізраїлі почали дивуватися, як швидко цей недавно бідний еміґрант розбагатів. Підозріння посилилися ще більше, коли пригадали, що він брав участь у ряді обмінів шпигунами між Заходом і Сходом. В 1977 році Кальманочів їздив у Східню Німеччину і провадив переговори з адвокатом Вольфґанґом Фовелем, що виступав посередником в обміні шпигунами. В наступному році він брав участь у звільненні Майрона Маркуса, ізраїльського громадянина, посадженого у в'язницю в Мозамбіку. Потім не без його участи американський громадянин Алланд Ван Норман, заарештований у Східньому Берліні, був звільнений в обмін за совєтського шпигуна Томпсона, засудженого у ЗСА.

Зіхроні сказав, що Кальмановіч — промисловець, який займається торгівлею залізом та іншими товарами. Повідомляється також, що він неодноразово виступав як імпресаріо, організуючи гастролі в Ізраїлі приїжджих знаменитостей.

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН у суботу, 9-го січня ц.р., потелефонував колишньому президентові Ричардові Ніксонові і поздоровив його з 75-ми уродинами, бажаючи йому всього найкращого, — заявили речники Білого Дому. Одначе жадних подробиць їхньої розмови не виявлено.

ДИРЕКТОРОВІ СЕРЕДНЬОЇ школи в Патерсоні, Н.Дж., Джо Кларкові шеф Бюра розвитку внутрішньої політики при Білому Домі Ґері Бауер запропонував працю. Джо Кларк є наражений на неприємні консеквенції зі сторони Шкільної ради за те, що він без їхнього одобрення очистив свою школу від наркоманів та налогових підпирачів стін по шкільних коридорах. Крім того він також усунув в грудні минулого року 60 учнів з огляду на їхні оцінки та незадовільну поведінку. Незважаючи на всі закиди Шкільної ради, Джо Кларк має велику підтримку батьків і учнів своєї школи, як також і позамісцевих шкіл.

У ТРЕНТОНІ, СТОЛИЦІ стейту Ню Джерзі, губернатор Томас Кейн підписав закон, який назавжди забезпечить компанії в Ню Джерзі від насильних перейманъ одних підприємств іншими. Цей закон був запропонований двома республіканськими асембліменами, Антоні Біллані та Джосефом Аззоліна.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Subscription 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00 UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to
"Svoboda" 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Непристойне суперництво партійних кандидатів

Коли недавно один журналіст запитав президента Реґена, кого він підтримуватиме у передвиборах, які будуть вестися впродовж цього року, Реґен відповів: „Нікого". Він пояснив, що офіційну партійну кандидатуру вирішить Крайова конвенція Республіканської партії і до того часу він буде „невтральний". Роналд Реґен напевне має свою думку, хто із шістьох зголошених республіканських кандидатів був би найкращим президентом і напевне має свої симпатії до одного з отих шістьох діячів. Але його становище дуже трудне, бо з-посеред шістьох республіканських кандидатів особливо три мають першорядні кваліфікації, є непересічними постатями в американському державно-політичному світі і кожний з них був би добрим президентом: віцепрезидент Джордж Буш, сенатор Роберт Дол і 4-зірковий генерал Александер Гейґ, колишній державний секретар.

Президент зберігає невтральність, але самі кандидати у своїй передвиборчій аґітації замість пропаґувати своє становище до кожної актуальної проблеми внутрішнього американського чи міжнародного життя, намагаються один одного дискредитувати, атакуючи його сутоперсональними закидами. На превеликий жаль розпочав цю непристойну тактику сенатор Роберт Дол, голова колишньої республіканської більшости, тепер меншости в Сенаті. Він закинув Джорджові Бушеві, що цей не має „лідерських прикмет". Він закинув Бушеві непопулярність в народі, бо — мовляв — Джордж Буш колишній двократний конґресмен, програв у виборах до Сенату. Але ж Джордж Буш був, крім свого членства в Палаті Репрезентантів, директором Сі-Ай-Ей, амбасадором в Об'єднаних Націях і амбасадором в суходільному Китаї, та, врешті, впродовж повних семи літ віцепрезидентом країни і з того титулу головою Сенату. Це такий величезний досвід у внутрішніх і міжнародних проблемах, що закидати такій людині „брак лідерських прикмет" цілком неповажно. Коли ж появився у газетах правильний коментар, що така тактика Дола може звернутися вістрям проти нього самого, він приєднався до тих демократів, які використовували так званий скандал із засекреченим продажем зброї Іранові для кампанії проти президента Реґена, якому доконче хотіли причепити „злочин", що він знав, що гроші з цього продажу зброї підуть на підтримування „контрас" в Нікараґуа всупереч немудрому законові. Віцепрезидента вже переслухували щодо його ролі в цій афері і ще має переслухувати під присягою спеціяльний, покликаний Конґресом прокуратор. Сам Буш заявив, що він не має нічого проти такого допитування його. Він, мовляв, відповів вже на всі запити, за вийнятком одного: що він дораджував Президентові. Він заявив, що це довірочна справа Білого Дому, але він признав правду Президента, що той дав свою принципову згоду на продаж одного транспорту зброї Іранові в надії, що це поможе звільненню схоплених в Ливані американців фанатичними звеличниками іранського теократичного режиму. Сенатор Дол, заявив, що він був і є проти такої операції і ніколи був би погоджувався на таке становище Президента.

Це одна із тих неґативних точок Конституції, яка, створивши довгі і дуже складні посередні вибори президента Америки з передвиборами в різних стейтах, відкрила поле для демагогії і негідної тактики окремих кандидатів. Голосують не тільки люди, які орієнтуються в оцих нюансах і які вміють відрізнювати суть справи від особистої демагогії. Голосують також примітиви, які керуються нікому невідомими мотивами при виборі свого кандидата. Найкращим доказом є перебування в Сенаті Едварда Кеннеді без уваги на його скандал із загином в його автомобілі секретарки Мері Копечне, — або тепер — знайшлися вже прихильники колишнього сенатора Ґері Гарта, який зрікся був кандидатури під тиском публічної опінії, обуреної його еротичними аферами, і після того вернувся знову до рядів сімох демократичних кандидатів. Тому кожні вибори в Америці приносять несподіванки. І однаково хто з них — чи Джордж Буш чи Роберт Дол — був би добрим президентом. Але внутрішня сварня Дола і Буша сприяє і мостить дорогу демократичним кандидатам на президента.

Ф. Лукіянович

КУБИНСЬКА АФЕРА — ПОМИЛКА ДВОХ ПРЕЗИДЕНТІВ

I.

Двом президентам ЗСА можемо завдячувати ситуацію, яку маємо сьогодні із Кубою у світовому маштабі, як також із кубинцями внутрі нашої країни. Бо один із них недотягнув, тоді як другий перетягнув мірку того, що слід було зробити в даній ситуації.

Мова тут про президента Кеннеді, який в 1961 році під час інвазії Куби кубинським втікачами із ЗСА висадкою у Свинячій Затоці, не дав дозволу збомбардувати один кубинський корабель, що доставив зброю та бойоприпаси, та всупереч вимогам Сі-Ай-Ей, що організувала висадку, не дозволив на затоплення корабля, внаслідок чого, висадка провалилась. Два роки пізніше, як Хрущов монтував ракети на Кубі проти ЗСА і дійшло до конфронтації — мир чи війна, Кеннеді усвідомив собі засяг своєї помилки. Але Кастро вже закріпився, і на каяття вже не було вороття.

Весною 1980 року, відчуваючи хиткe становище президента Джиммі Картера у надходячих виборах — бо амбасаду ЗСА в Теграні взято в полон, Кастро закинув вудочку, заявивши що він не бажає насилу затримати в своїй країні ані однієї людини. На цей гачок якстій зловився президент Картер, повідомивши що: „ЗСА - це одвічна колиска всіх гноблених та переслідуваних, і тому, ця країна відкриє їм гостинні ворота".

Поплила кубинська фльотилія

Майже непереривним шнурком всякого роду водного транспорту, від риболовних човнів, звичайних пасажирських, яхтів тощо, від 16-го квітня до 16-го червня 1980 року до Кі Вест Фльорида, причалювали до реєстраційних пунктів кубинці і тоді зареєстровано 118,000 осіб, проте, твердять, що їх причалило 125,000 до цієї країни.

Після дуже поверховної перевірки та реєстрації цих біженців перевезено літаками до чотирьох приміщень, фортів-бараків збройних сил ЗСА. Це були: Елджін, Фла., Форт МекКой, Висконсин, Форт Чеффі, Арканзо та Індіянтавн Геп, Па.

Щоби біженці могли вийти з табору, слід було їм дістати покликання на працю або завізвання від спонзора. Але багато із тих, що їх спонзори витягнули із таборів, не могли знайти праці через незнання мови чи брак вишколу, а до таборів вертатись не бажали, і цим створили проблему.

Інші знайшли тимчасове сезонове затруднення у гірських, чи морських ресортах, або при зборі овочів чи ярин, із закінченням такого затруднення подавались на безробіття і ставали тягарем даних стейтів.

Дехто порівнював цю хвилю із сотнями тисяч европейської еміграції 1946-50 років, але таке порівняння ніпричому, бо европейці перейшли суворі скрінинги, та згідно звіту Служби іміграції та натуралізації, вони без труднощів включились у систему життя ЗСА.

Злочинність

Більшість кубинських біженців — це були чоловіки у віці 20-40 років, які залишили своїх жінок та дітей із тим, що знайшовши працю, спровадять їх до себе, до ЗСА. Але праці не було, настало розчарування і так зродилась категорія біженців „десперадос". До цього слід додати що умовини в час їх прибуття до ЗСА були крайньо несприятливі: напливали валки біженців із Гаїті, а безробіття у ЗСА виносило поверх вісім відсотків.

Після декількох тижнів перебування у таборах, злочинні елементи зорганізувались у банди, нападали на місцеве населення, грабували їхнє майно та знасилували жінок. Населення протестувало та почало озброюватись для самооборони. Вістки про ці злочини дістались на сторінки преси, а потенціяльні працедавці це прочитавши, відмовлялись затруднювати кубинців.

Згодом, злочинні елементи зчиняли заворушення. Так наприклад, в Індіянтавн Геп, тільки в серпні в серпні 1980 року відбулись чотири заворушення, під час яких один був вбитий, сім ранених, а 87 ворохобників заарештовано та ув'язнено. Ці акти злочинства довели до того, що бараки обгороджено колючим дротом та поставлено озброєну сторожу.

Повітряне піратство

Незвиклі до суворого клімату Висконсин та Пенсильванії, кубинці з'їжджались до соняшної і теплої Фльориди, а не маючи праці, жили в умовах нижче звичайного рівня. Злочини, напади та грабунки на Фльориді потроїлись.

Володимир Сушко

КНИЖКА „ЦЕРКВА В РУЇНІ"

Книга-альбом п.з. „Церква в Руїні" авторства Олега Володимира Іванусева з Торонто, що появилася в грудні 1987 року, як том 56-ий Бібліотеки Українознавства НТШ під виданням св. Софії — Релігійного Товариства Українців Католиків Канади в Ст. Катеринсі, Онтаріо, заслуговує на ближчу увагу.

Це є великої ваги ілюстрована документальна праця про теперішній стан українських католицьких церков перемиської епархії під Польщею так, як їх автор застав і зфотографував під час своїх поїздок тамтуди в 1984-1986 роках.

А цей стан до болю сумний. На сьогоднішній час з 689 церков, які існували в 1939 році, — як автор про це каже у Передмові, — 346 церков вже зруйновані або в стані повної руїни, 245 церков уживають поляки як костьоли, 61 церков закриті або служать як магазини і т.п., 28 церков уживає Православна Церква а дев'ять церков затримані як музейні експонати.

Перекартковуєте сторінки цієї великої книги, бо величини одинадцять і пів на вісім і пів цалів, і любуєтеся красою соток кольорових у ній знімок, багато з них величиною на півсторінки чи на цілу сторінку. І як з одного боку не можете надивитися на красу наших церков, які ще стоять в доброму чи можливому стані, так з другого боку серце стискає біль на вид вже напів чи цілком зруйнованих церков, що їх автор це застав в інших місцевостях. А в багатьох інших селах куди йому вдалося дістатися, церков вже давно немає бо ворог їх спалив чи знищив. Все, що він зміг ще зфотографувати — це був або погнутий залізний хрест скинений з копули церкви як він лежить напризволяще в траві або дейнде подібний хрест, що його хтось невідомий прибив до стовбура дерева або ще в іншій місцевості деревяний хрест вкопаний в землю, — це єдині свідки, що тут колись стояли українські церкви. А густа зелень дерев і трав, що на знімці, немов обіймає ці хрести, неначе хоче злагіднити біль на вид цієї заподіяної ворогом кривди.

А вже вашому болеві немає меж коли, перекартковуючи сторінки, потрапляєте на знімку, де видно розкинені людські кості зі старих розкопаних священичих гробів. Автор зробив цю світлину в місцевості Старе Село у любачівському деканаті. Після виселення українців з цього села, поляки знищили старинну церкву, що походила з 1640 року, а на її розкопаному місці почали недавно мурувати свій костьол. „Прикро було, — пише О. Іванусів у дописі під світлиною, — проходити довкола нової будови і на кожному кроці бачити кості з розкопаних гробів". І ми за автором теж із сумом питаємося, „як назвати людей, котрі нарушують цвинтарища?" (ст. 247). Все це, що автор застав у своїх мандрівках, він удокументував у світлинах, додаючи під кожною знімкою відповідні вияснення українською і англійською мовами.

Тому „Церква в Руїні" — це великої ваги документальна праця про українськість земель Лемківщини, Посяння і Любачівщини, що Польща старається наполегливо затирати кожного року більше. Фотодокументації зібрані О. Іванусевом будучі історики не моґтимуть поминути, коли писатимуть про ці споконвічні українські землі.

А для тих, які вийшли з тих земель, книга-альбом „Церква в Руїні" повинна стати настільною книгою вдома. Опрацьована автором з любов'ю і болем в серці, бо це теж є і його вужчі рідні землі, ця книга не одному з нас нагадуватиме своїми многими світлинами стільки до болю знайомих місць і минулих переживань.

Як ми є при темі документації, то не менш важливою є теж третя частина цієї книги, де автор вираховує місцевості, в яких церкви вже не існують а з яких то церков йому не вдалося дістати знімок. Разом є тут поданих 187 таких місцевостей. Одні з них менше відомі, другі може більше відомі, ось для прикладу: Динів, Яблониця Руська, Устрики Горішні, Посада Ліська, Завадка, Риботичі, Ямна Горішня, Гороxівці, Княжичі, Гуречко, Острів, Медика, Тучапи, Сосниця, Мости Малі, Любича Королівська і багато, багато інших.

Автор пише у Передмові, що він хотів би доповнити цю свою книгу додатковою публікацією, як зможе дістати знімки церков з тих місцевостей. Тому він і просить цих читачів, що мають світлини церков з таких місцевостей, надіслати їх йому на адресу св. Софії в Сент Катеринсі, Канада, а він їх поверне їм, як лише зробить репродукції.

Це є дуже важна і конечна справа і кожна особа, якій доля українських земель під нинішньою Польщею не є байдужа і яка має такі знімки, повинна це зробити. Я мав знімки з двох таких місцевостей під Перемишлем, що про них згадує автор, і вже їх одержав назад. Отже лишається йому ще 185 місцевостей. Якщо ми самі не подбаємо, щоби це удокументувати, то чужий за нас цього не зробить.

Книгу альбом „Церква в Руїні" закінчує велика складана мапа перемиської епархії, де є зазначена кожна місцевість, в якій є чи була церква.

Заінтересовані книжкою „Церква в Руїні" можуть звертатися до: St. Sophia — Church in Ruins, P.O. Box 532, Station A, Etobicoke, Ontario, Canada M9A 4X4.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Є ДАЛІ В ДЕЛЕҐАЦІЇ

Недавно в українській пресі появилися статті проф. Яр. Рудницького та інших діячів УНР на тему Віденської конференції, де повідомлялось, що усунено обох українців з американської делеґації. Хочемо заявити, що такі твердження не відповідають правді.

Орест Дейчаківський по сьогоднішній день є урядником Гельсінкської комісії ЗСА, а адв. Юліян Куляс є делеґатом публічного сектора аж до закінчення конференції. Обидва можуть у любий час брати участь у всіх нарадах і переговорах у Відні.

Перебуваючи у Відні, проф. Рудницький дістав у секретаріяті список осіб, які в даний час там були. Також в цей час не було там членів Конгресу й інших делеґатів. Це не означає, що всі були усунені з делеґації. З практичних причин тільки мала частина нашої делеґації є постійно у Відні. Більшість членів мають також інші зайняття в Уряді, чи у приватному житті. Все ж таки ми є постійно в контакті з Віднем і є постійно інформовані про всі події. Не менш важне, що кожний делеґат може телефонічно чи листовно передати свої рекомендації до обговорення.

Дописувачі закидують, що мовляв делеґати не вив'язались, бо не порушили основного питання участи Української ССР у цій конференції, та що ми обмежились тільки до людських прав. Цей закид неоправданий, бо у Відні заходами делеґатів та представників СКВУ, комітетів людських прав і інших порушено, крім проблеми політичних в'язнів, справу русифікації, справу Української Католицької і Православної Церков, Чорнобиль, справу з'єднання родин, відвідини родин, еміграцію, заглушування радіомовлень, поштові обмеження та ряд інших справ.

Все це зроблено на пленарних сесіях у присутності делеґатів 35 держав. Не менш важним було обговорення з польською делеґацією про права української меншости й Української Церкви в Польщі. У зустрічі зі совєтською делеґацією порушено справу Шухевича, Терелі, Горбаля та інших.

Питання участи України в цій конференції і самовизначення є дуже складними справами. Вистачає ствердити, що у Відні більше часу призначено українській проблематиці, ніж на будь яких інших міжнародних конференціях. Навіть якщо не всі наші проблеми були порушені, ми мусимо дивитися дійсності в очі і використати всі можливості для здійснення тих ідеалів, у які ми всі віримо.

Тут хочемо зложити велике признання амбасадорові Воренові Зіммерманові та його заступникам Семові Вайсові та Робертові Фровікові за їхнє прихильне ставлення до українських питань. Ми рівно ж вдячні за постійну підтримку більшости українських активістів та української громади для нашої делеґації у Відні і надіємось, що наша громада буде дальше і постійно інформувати американську делеґацію про наші проблеми, які повинні бути порушені на цьому міжнародному форумі.

адв. Юліян Е. Куляс

Орест Дейчаківський

БУВ ЗАСТУПНИКОМ, А НЕ ГОЛОВОЮ

У „Свободі" з 26-го грудня 1987 року появилася нотатка-повідомлення п.н. „В Римі помер д-р Й. Ліхтен, приятель українців", де сказано, що покійний „в Ню Йорку був головою Українсько-жидівської секції УВАН," що не відповідає правді. Головою Комісії (не секції) дослідів історії українсько-жидівських взаємовідносин при УВАН був формально св. п. Ярослав Чиж, а фактично вів її президент Академії, св. п. Михайло Ветухів. Йосиф Ліхтен був заступником голови комісії, а автор цих рядків секретарем.

Олександер Домбровський

Ню Йорк, Н.Й

Остап Тарнавський

ВІДХІД

Г. С.

Судилося Тобі поїхати в дорогу,
коли у далині зростав гарматній гук.
Прощанням нам були: холодний потиск рук
і погляд зірваний, як квітка для нікого.

Мережив очі сум, немов вікно павук,
коли Твій смілий крок урвався за порогом,
коли я образ Твій тиснув до серця свого,
як спогад чарівний, як пісні тихий звук.

І хоч ідеш туди, куди провадять мрії,
де день сподіваний — здається — голубіє,
де дружні погляди Тебе чекають-ждуть;

і хоч ідеш туди, де — може — стрінеш щастя
і радість згублену Тобі знайти вдасться —
самотній будеш там, як я самотній тут.

(Із збірки „Слова і Мрії")

Микола М. Палій

У ЗАРИЦЬКИХ

I.

Було пізнє літо 1922 року. Здавалося, ще не відгомоніли останні сміхи і жарти ранньої юности, як ми з братом Павлом почали розставатися з домом, рідним довкіллям і селом. Павло і я вибиралися в „далеку" і незнану, на наші тодішні обставини, дорогу, до гімназії. А відправляли нас у світ два наші вірні піклувальники: наша запопадлива мати, для якої той день мав стати початком її страдальної дороги, і наш добросердний дядько Іван Пришляк із сусідніх Кам'янок. Наша дбайливо і вигідно приготована фура, наладована „попід небеса" всяким добром, несміливо викотилася досвітньою порою із подвір'я, а далі із самої Богданівки, і скоро опинилася на підволочисько-тернопільському гостинці, єдиній битій („цісарській", як у нас це говорили) дорозі в цьому подільському закутку землі. Перед нами, у досвітній сірості, розкрилася тиха, таємнича панорама Богданівського лісу, в якому ще донедавна (ходили чутки) кишіло різними втікачами (з військових формацій), а далі хвилясті лани і села з погорілими дахами і закопченими димарями. Видно, що тут, як і над Збручем, воєнні рани ще не зовсім загоїлися.

Зі сходом сонця ми докотилися підгору і прилучилися до однієї валки з кількох возів. На них теж сиділи з батьками молоді школярі, яких батьки, мабуть, відправляли кудись на науку. „Якщо вони їдуть до Тернополя, — не втерпів наш дядько, — то цікаво знати, де і як вони думають там влаштуватися". Але матері, видно, до слів не клеїлося. Вона сиділа як зачарована, погружена в глибоких думках. Їй було настільки легше, що ми їхали на заздалегідь призначене місце, на „станцію" до Зарицьких. Як то добре склалося, що нас приготовляла до гімназії Володимира Вояковська, донька нашого пароха, о. Сильвестра Вояковського! В червні 1922 року ми були готові до вступних іспитів, до т. зв. „приготівки", і поїхали з о. парохом їх „здавати". Після іспитів, о. Вояковський „вступив" до Зарицьких, щоб нас їм „показати", і „оформити" з ними справу нашої „станції". Кажу „оформити", бо властиві „переговори" з Зарицькими він провадив заздалегідь листовно, перебираючи цим на себе своє опікунство над нами. Так то ми їхали туди вже з „мандатом".

До Тернополя ми заїхали в час „великого" руху, що просувався між двома рядами „солідних" домів-кам'яниць. Міський натовп, шум, гармидер і торохтіння возів зробили на мене небувале враження. Мені здавалося, що я в'їхав в чудовий світ якоїсь казки і приємної фантазії, де звучала така сама українська мова, як у нашому рідному селі. Так то, розглядаючись на всі сторони і насолоджуючись новим довкіллям, ми доїхали до місця нашого призначення.

Будинок Зарицьких стояв на вулиці Крашевського 19, прихований в тінях каштанових та інших кремезних, крислатих дерев. Це була досить висока, одноповерхова каменичка, збудована з білого каменя, що надавало їй особливо чепурного вигляду. Високий паркан, перетканий зсередини густим мереживом дикого винограду, відмежовував — як казкова палісада — усю садибу від хідника. А за парканом, направо від в'їздової брами, знаходилася чепурна і затишна альтана, прихована в тіні виноградового листя. Там ми збували час на науці, на дозвіллі і на розмовах. А у гарну пору, час від часу, ми теж споживали наші смачні і добірні підвечірки, а інколи й вечері. Нашими сусідами були, від альтани, Романюки, діти яких теж ходили до гімназії; а від вулиці Карпінського, людяні поляки, властителі споживчої крамниці. Ми щоранку ходили туди за свіжими булками на сніданок, а господарі того „склепу" (так називали в нас крамниці), обдаровували нас часто ще й солодощами і теплими словами. Катерина, наша служниця, нам звірила тайну, що згадані поляки продали були свою кам'яницю пані Софії Зарицькій щось за 20,000 марок, які — з огляду на інфляцію, яка навістила була Польщу — „через ніч" зійшли „на полову". Скільки правди було в Катерининій „тайні", я з певністю не знаю. Одначе між двома сусідами, як ми бачили, панували щирі приятельські відносини. Далі за парканом, від подвір'я, мешкав професор Гусаківський (з родиною), вчитель географії в нашій гімназії. Це була надзвичайно гарна, музикальна родина, з якою мене в'яжуть незабутні спогади зовсім припадкового характеру. Бо осінню 1923 року Катруся (Зарицька) захворіла на шкарлятину, і нас обох (мене і брата Павла) перевели „на тимчасом" до Гусаківських. Там ми прожили біля шість тижнів. У Гусаківських було два хлопці („другаки" або „третяки"), з якими ми добре здружилися. Пані Гусаківська, підкреслюючи історичність нашого прізвища, не раз повторювала нам із притиском, „ви повинні гордитися тим, що носите ймення такого славного предка", і розповідала нам, при цьому, цікаві історії із подвигів Семена Палія, а для більшого ефекту ще й любила їх прикрашувати цитатами із Шевченка. Ці розповіді нам так були припали до вподоби, що ми часто вичікували таких родинних „бесід". В суботи, неділі і свята вся хата Гусаківських перетворювалася в концертову залю: пані Гусаківська грала на фортепіяно, а наш професор із синами на скрипках. Так то ми вперше почули гарні мелодії, які підіймали нас в простори чародійного світу. Із виздоровінням Катрусі ми вернулися назад до Зарицьких, але вже в іншому душевному настрої.

Заїхавши на вузьке подвір'я, ми відразу запримітили, що не будемо тут єдиними гістьми. На хіднику були куфри, клунки, валізи і валізки, а під стінами сінники, подушки, накривала й інше. Всюди поралися люди і вносили свої речі то в одні, то в другі двері. Нас завели до лівої частини дому із двох обширних кімнат і великої кухні. Нас примістили в кімнаті, що сусідувала з кухнею, бо у другій кімнаті (із додатковим входом з коридору) мешкала наша опікунка, пані Софія Зарицька. Всюди було багато світла і простору, і небувалого, на наш погляд, чару до життя

Закінчення буде.

ПРОТОКОЛ
РІЧНОГО ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, що відбулося на оселі УНСоюзу Союзівці в днях від 8-го до 13-го червня 1987 р.
(4)

Звіт головного касира Уляни Дячук

Закінчення

ЗМІНИ У СТАНІ ЧИННІМ ЗА 1986 Р.

	Сальдо на день 1-го січня 1986	Сальдо на день 31-го грудня 1986	Збільшено	Зменшено
Готівка	$188,026.00	$595,459.00	$407,433.00	—
Бонди і уділи	40,590,186.00	42,679,536.00	2,089,350.00	—
Гіпотечні позички	4,126,824.00	4,659,421.00	532,597.00	—
Членські позички	781,216.00	752,121.00	—	29,095.00
Реальності	784,600.00	1,127,652.00	343,052.00	—
Друк і електронічні машини	303,306.00	335,051.00	31,745.00	—
Позички для УНК Дому УНС	8,000,000.00	7,000,000.00	—	1,000,000.00
Позичка для УНС Корп. ім. Д. Галичина	101,387.00	104,551.00	3,164.00	—
Разом:	**$54,875,545.00**	**$57,253,791.00**	**$3,407,341.00**	**$1,029,095.00**

ЗМІНИ У СТАНІ ДОВЖНІМ ЗА 1986

	Сальдо на день 1-го січня 1986	Сальдо на день 31-го грудня 1986	Збільшено	Зменшено
Фонди:				
Забезпеченеві	$54,231,743.00	$56,686,585.00	$2,454,842.00	—
Братські	165,348.00	80,734.00	—	$84,614.00
Сирітський	337,153.00	354,112.00	16,959.00	—
Захисту	47,927.00	43,164.00	—	4,763.00
Наглої Потреби	93,374.00	89,196.00	—	4,178.00
Разом:	**$54,875,545.00**	**$57,253,791.00**	**$2,471,801.00**	**$93,555.00**

Майно УНСоюзу на день 31-го грудня 1986	$57,253,791.00
Майно УНСоюзу на день 1-го січня 1986	54,875,545.00
Приріст майна за 1986 рік	$2,378.246.00

СИРІТСЬКИЙ ФОНД НА ДЕНЬ 31 ГРУДНЯ 1986

Прізвище, ім'я	Відд.	Сума
Гнат Марія	40	300.00
Мохнач Іван	7	41.67
Рапавий Василь	28	150.00
Савка Іван	23	100.00
Кравець Іван	182	397.26
Гатала Михайло	34	50.00
Ратковський Микола	77	450.00
Левицький Йосип	19	500.00
Брилевський Петро	301	250.00
Микитка Василь	330	300.00
Лазорек Кузьма	153	150.00
Чайка Дмитро	32	300.00
Кушнір Юрій	288	200.00
Міллер Іван	127	433.34
Гамера Анна	112	33.34
Кость Микола	182	50.00
Приходько Максим	170	400.00
Козак Семен	332	485.27
Ґроховський Ст	321	681.92
Шпюсар Степан	217	604.82
Тесла Іван	99	441.91
Колодницький Теофіль	81	700.00
Бойко Сень	213	170.40
Душіпль Іван	56	230.50
Потопчук Лука	349	111.50
Подоляк Гелена	39	200.00
Семенович Григорій	69	800.00
Венс Василь	364	85.57
Ґуральчук Паланя	326	250.00
Моклюк Іван	324	10.25
Вишняк Михайло	213	500.00
Прокопенко Розалія	112	83.34
Гориняк Григорій	27	300.00
Іж Данько	379	150.00
Замос Марія	119	200.00
Луцків Василь	143	175.00
Цілінський Віктор	81	50.00
Каратних Степан	158	350.00
Факазей Василь	364	250.00
Бринецька Марія	363	66.67
Ярошик Олекса	175	66.67
Марків Семко	194	133.34
Міщак Константин	105	500.00
Демкович Олекса	204	300.00
Липяк Василь	204	150.00
Яжик Йосиф	68	124.75
Букатчук Василь	42	447.00

Прізвище	Відд.	Сума
Онищук Дмитро	160	222.52
Круковський Сергій	58	105.65
Еванкович Софія	*1	30.00
Томан Іван	*7	25.00
Малимін Андрій	98	252.00
Савчак Андрій	104	377.08
Федишин Іван	421	342.09
Яблонський Антін	117	592.16
Сосницький Ст.	21	500.00
Халащук Григорій	150	50.00
Сас Павло	276	158.82
Біловус Василь	58	702.85
Ґлемба Дмитро	277	200.00
Депута Франко	81	163.34
Антошків Микола	396	307.59
Марак Анна	169	252.26
Бульсак Юрій	43	200.00
Ганяк Микола	132	700.00
Косців Іван	217	700.00
Зощак Мих.	213	80.15
Люта Анна	334	43.16
Скробач Василь	316	120.65
Цюник Юлія	321	254.67
Липка Василь	241	229.34
Охотка Дмитро	192	300.00
Альбрихт Конс	206	200.00
Жорняк Іван	70	200.00
Рура Іван	207	200.00
Муневич Антін	375	250.00
Сміт Ґеня	20	66.67
Вітошинський Василь	220	250.00
Ґавдина Микола	330	150.00
Леховіт Михайло	239	500.00
Коцан Марія	369	700.00
Лусь Іван	220	259.71
Ворґач Степан	2	100.21
Йордан Олекса	277	185.12
Мацькович Софія	216	74.86
Заканич Гавриіл	194	200.00
Овада Іван	98	200.00
Ковалюк Луць	243	152.72
Цінюрчин Теодор	196	150.80
Винарчик Мих.	335	250.00
Ковальчук Петро	379	100.00
Луцьков Семен	287	300.00
Кравець Ігнатій	166	333.34
Плішка Єва	11	38.46
Самуляк Андрій	370	259.12
Булило Мих.	221	750.00

Прізвище, Ім'я	Відд.	Сума
Мош Степан	230	200.00
Харов Федь	281	133.34
Коник Петро	217	500.00
Плішка Гаврило	87	500.00
Чайка Василь	204	200.00
Гавриляк Микола	8	200.00
Франків Степан	75	68.75
Туркало Іван	300	531.21
Лисюк Григорій	338	300.00
Кобіта Андрій	80	117.11
Ковальчук Теодор	370	125.00
Бороха Дмитро	118	252.54
Міханько Самуіл	221	200.00
Кіндрат Іван	421	250.00
Маліса Степан	69	225.90
Ґерега Микола	136	31.11
Демян Федор	345	500.00
Булоний Петро	364	190.00
Атаманець Василь	64	200.00
Гарматюк Антін	374	137.54
Топій Іван	102	700.00
Левицька Меланія	25	200.00
Соловчук Матвій	206	359.49
Куземчак Марія	29	250.00
Кобель Мих	379	500.00
Соневицька Стефанія	239	500.00
Лос Микола	397	500.00
Лос Микола	397	1,000.00
Стілецький Володимир	379	200.00
Боднарук Катерина	367	500.00
Лесаґанич Петро	308	250.00
Львівський Михайло	96	1,000.00
Шимків Іван	18	500.00
Бадан Катерина	159	200.00
Гнатуш Теодор	122	250.00
Майстрів Ілля	147	599.60
Пилат Конст.	234	700.00
Козар Іван	351	271.63
Шіляк Василь	323	250.00
Фусук Микола	392	550.00
Грабар Яків	369	800.00
Попп Василь	379	1,000.00
Коник Степан	381	66.68
Ґренда Василина	385	1,000.00
Кульбачний Василь	121	1,000.00
Кобіто Чарлз	121	500.00
Бойко Павля	170	500.00
Сидор Микола	245	500.00
Суховей Стела	330	2,000.00
Артимович Стефанія	472	500.00
Закорчемний Олександер	156	500.00
Булат Роман Ігор	8	1,000.00
Цегельська Ольга	270	500.00
Кравс Ева	13	1,000.00
Тилавський Томас	386	100.00

Прізвище	Відд.	Сума
Бойкевич Марія	217	50.00
Коваль Петро	361	500.00
Рій Михайло	211	400.00
Спанґлер Анна (Ендавмент)	318	500.00
Сенькович Михайло	230	200.00
Савка Гелена	155	500.00
Мороз М. Маріян	281	500.00
Дуда Іван	204	500.00
Рапко Софія	179	166.66
Леськів д-р Йосип О.	472	500.00
Сімоні Емілія	36	100.00
Лучкань Ярослав	12	1,000.00
Громчак Іван	29	1,500.00
Феркалюк Ілейн	220	75.00
Коцюпка Катерина	229	100.00
Кульчицька Галина	112	200.00
Федор Йосиф	308	692.25
Гнатів Андрій	385	250.00
Мазурик Олександер	170	500.00
Нафус Іван	127	500.00
Марків Микола	194	500.00
Симоско Марія	482	100.00
Куземчак Марія	29	300.00
Кірилчук Василь	114	500.00
Грановський Даґмар	345	250.00
Скібяк Дмитро	133	116.66
Шубяк Микола	234	500.00
Ющишин Ярослав	153	833.34
Янчишин Николай	323	66.66
Баран Павлина	270	100.00
Баран Павлина	270	158.89
Тара Микола	277	500.00
Ничка Дамян	455	1,000.00
Ничка Дамян А.	455	1,000.00
Окопний Іван	349	750.00
Процик Марія	171	500.00
Стайн Стенлі	270	1,000.00
Ґипестреп Марія	287	100.00
Бола Єва	125	500.00
Чайковський Микола	296	50.00
Войтович Михайло	106	1,000.00
Нечесна Катерина	170	1,000.00
Починюк Микола	435	250.00
Макар Андрій	161	1,000.00
Клюфас Олег	457	500.00
Мурга Йосиф	133	666.66
Бонсафівський Михайло	238	1,000.00
Заяць Ігор	216	1,250.00
Мейрат Анна	316	500.00
Разом		**$76,340.88**

КАНАДА

Прізвище, ім'я	Відд.	Сума
Кузь Юрій	441	500.00
Демченко Анна	432	250.00
Пелех Анна	473	590.50
Комоніцький Павло	441	200.00
Каліш Іван	464	1,582.58
Микицель Іван К.	427	1,000.00
Микицель Лорета Дз.	427	1,000.00
Лавринів Дж. К.	456	1,000.00

Прізвище	Відд.	Сума
Кульчицький Ю.	432	500.00
Микулин Степан	458	375.00
Михайлишин Іван	469	500.00
Повзун Степан	460	500.00
Пайташ Іван	473	300.00
Бала Антін	473	300.00
Костецькі Клул	434	500.00
Микан Григорій	445	500.00

Разом:	**$9,598.08**
Разом Сирітські і Опікунчі Фонди	**$85,938.96**
Відсотки	**$86,592.58**
На 31 грудня 1986 р. остало в Сирітськім Фонді	**$172,531.54**

Увага! Цей список подає стан невиплачених посмертних допомог з кінцем грудня, 1986 р. Від того часу зайшли зміни і виплачено багато цих грамот.

В сирітськім Фонді депозитовані всі гроші з посмертного фонду, що належаться як допомоги для дітей і осіб правно некомпетентних до відібрання тих же, але які і впродовж трьох місяців від дня припадаючої виплати не настановили, занедбали настановити, або не хотіли настановити опікунів до відібрання допомог, до яких вони управнені.

Посмертну запомогу з Сирітського Фонду виплачується спадкоємцеві повнолітньому, котрий докаже метрикою уродження, або іншим документом, свій повний вік. Всі повнолітні спадкоємці повинні полагожувати свої справи за посередництвом Відділів УНСоюзу.

Для всіх спадкоємців, що мешкають у Злучених Державах і Канаді, організація виплачує 6% на рік.

Зіркою (*) означені Відділи Згоди Братства.

УНСОЮЗ У ЦИФРАХ

	1986	1985	1984	1983	1982	1981	1980
1 Вкладки, першорічні, життєві	116,881	126,946	124,023	165,193	123,907	132,877	154,610
2 Всі інші — життєві	2,633,442	2,610,414	2,647,977	2,646,483	2,693,377	2,799,588	2,608,966
3 Вкладки — акцидентові	69,226	76,651	84,035	72,125	75,052	84,015	77,088
Разом	**2,877,986**	**2,877,700**	**2,920,824**	**2,946,718**	**2,959,109**	**3,089,115**	**2,910,990**
4 Майно — признане	56,849,312	54,746,484	52,095,252	49,788,943	47,643,015	46,350,527	44,864,920
5 Майно — непризнане	1,666,783	1,238,948	1,113,864	1,029,678	1,164,698	1,266,924	1,269,470
6 Надвишка у резерві	17,182,521	15,992,633	15,082,850	13,894,401	12,594,605	12364,452	11,637,900
7 Інвестиційні прибутки по відтягненню інвестиційних видатків	5,555,353	5,290,917	4,500,973	3,873,992	3,426,547	2,086,950	2,575,013
8 Процентове відношення інвестиційних прибутків до майна	10.53%	10.45%	9.27%	8.31%	7.6%	6.8%	9.0%
9 Виплати членам	2,341,486	2,330,924	2,224,648	2,109,733	2,199,340	2,216,937	1,973,449
10 Дивіденда членам	810,201	779,968	988,252	761,705	709,021	42,432	31,250
11 Стипендії	108,794	90,817	49,650	48,070	48,650	42,530	34,400
12 Дотації	154,032	136,665	78,250	56,000	70,000	6,000	6,000
13 Публікації	28,723	43,328	18,949	42,500	48,224	19,375	20,830
14 Допомоги	25,015	15,870	13,920	14,520	18,205	—	—
15 Доплата до видань УНСоюзу	624,149	422,083	568,000	616,063	620,730	484,762	451,030
16 Спортова Акція	5,199	3,116	5,290	6,997	3,269	6,894	5,957

Звіт головного контролера д-ра Нестора Олесницького

Before I begin this, my fifth annual report, I feel it behooves me to thank the delegates of the 31st Convention held in Dearborn for reelecting me to the Supreme Auditing Committee of the Ukrainian National Association, and to thank my fellow auditors for electing me their chairman for this next term.

During the reporting year of 1986, I organized 12 new members for an amount of over $250,000.00 in insurance, while bringing up my total of UNA insurance sold to over one million dollars. I not only attended the convention, but also all meetings of my branch #27, and all but one of the District meetings to which I was delegated by the Supreme President. I also took part in nearly all of the meetings of the Heritage Defense Committee, and in fact, as a member of that committee, under the auspices of the UNA, and in cooperation with Ihor Rakowsky of the Ukrainian American Bar Association, wrote the first Amicus Brief ever written to the Unites States Supreme Court by a Ukrainian organization. This brief, underwritten strictly by the Ukrainian National Association, which I did gratis, as did Mr. Rakowsky, led to the granting of certiorari by the Supreme Court in the case of KUNGYS VS. USA, and I attended argument on the case on April 27, 1987.

I dwell on this brief at some length to underscore the type of work the UNA has been, is, and should in the future be doing to preserve our Ukrainian heritage. Not only did the two Ukrainian organizations cooperate in this endeavor and provide the manpower for it, but we were joined by the major Baltic and Byelorussian national organizations, as well as several human rights groups who signed to the brief. If the Supreme Court rules in favor of the arguments of Amici for the defendant, those Eastern Europeans who misrepresented their date and place of birth, heretofore innocuous misrepresentations in accordance with prior case law in the federal courts, and apparently in accordance with much of the questioning of the Supreme Court Justices on April 27, 1987, no longer have to fear for their citizenship and their lives, if they misrepresented their place of birth for fear of repatriation to the Soviet Union after the Second World War. (I have provided the Ukrainian Weekly with a transcript of the Supreme Court hearing at my own expense, for purposes of our readerships' getting a flavor of the issues which troubled the Supreme Court justices at the time of oral argument.)

Having said all of the above, it may seem strange that I will now urge the abolition of the Heritage Defense Committee. I do so for several reasons:

a) There is a redundancy of such Committees in our community. There is even one that coopted several of our members, was formed within days of a meeting of our committee in the UNA Building itself, at which meeting we were not advised of such a formative meeting to be held in our building, and the purposes of the new organization jibe exactly with those of ours. Thus, work in multiple committees competes for the time demanded of its members.

b) We are a board without staff, without an executive committee. All work to be done is done by board members, rather than by a paid staff. A Washington Office never materialized, no staff was ever hired, and this committee of ours is generally perceived as a cash cow to donate moneys to various competing organizations. Unless the original plan of action is reinstated, the existence of this committee is in jeopardy.

c) The committee itself has lost a sense of unity in direction, with the result that meetings are now rarely called, and when they are, these meetings leave little accomplished other than bitterness and acrimony over our purposes, and such accomplishments as may have been achieved.

My audit of the UNA for the year 1986 leaves me with the impression that a little progress has been made in the areas which I have harped upon in each of my prior reports. I am pleased to see the influx of new, professional organizers, the hiring of a Fraternal Activities Coordinator and other long overdue steps. I still do not see the younger middle-management type people to assist the Supreme Executive Committee, which I feel are still overworked and underpaid. I also do not see the hoped-for improvement in the quality of Svoboda, and am amazed at the continued excellence of the Weekly. Soyuzivka has taken a positive step with the hiring of two young and ambitious managers, but still needs a major capital infusion of millions to actually achieve its full potential as a year round vacation and convention center for Ukrainians.

I believe that we have hit rock bottom in the loss of membership, in that now with our new professional sales force and the new insurance products, we should stop the slide and begin to increase, rather than decrease, our membership.

As to our financial department, I will leave the details to the report of our Supreme Treasurer, other than to make the following comments:

a) The financial department is in excellent shape, although more of our assets should be invested in home mortgages and blue chip stocks. Our Mortgage ceiling ought to be raised from the present unrealistic $100,000.00 to a much higher figure, and we should advertise the availability of these mortgages to our members more aggressively. We should not have the vast majority of our assets in bonds, but, as stated before, should diversify into sensible stock holdings.

b) The assets of the UNA rose from $54,746,484.00 at the end of 1985 to $56,849,312.00 at the end of the reporting year. The ratio of net investment income to assets was 10.45% in 1985, while in 1986 it was 10.53%, a small, but welcome increase.

c) The rentals in the UNA Building again increased, from 2.658 million dollars annually to 3.136 million dollars in the year 1986. Unfortunately, in but two years, our tax break from the city of Jersey City will expire, and it is time to seek to renew this so called "Foxx-Lance in lieu" status.

All in all, I feel that progress is being made throughout the UNA, and that the Supreme Executive Committee is willing to attempt changes, albeit carefully and slowly. If mistakes have been made, they have been errors on the side of caution and conservatism, but there is no doubt that we have turned the corner and are ready to commence facing the challenges of the 1990's which are not too far hence.

Звіт головного контролера інж. Анатолія Дорошенка

Від 30-го березня до 3-го квітня 1987 р., брав участь в річній перевірці фінансів Корпорації Дому УНСоюзу.

КОРПОРАЦІЯ ДОМУ УНДСОЮЗУ

Приходи	1986		1985
Чинш від винайму приміщень	$3,054,446	$2,592,240	17.8%
Паркування авт	82,200	66,286	24%
Відсотки від ощадностевих конт і комісове	58,880	24,106	144%
Разом	**$3,195,546**	**$2,682,632**	**19%**

Розходи	1986		1985
Оперативні	$ 831,444	$ 730,590	13.8%
Адміністративні	259,574	253,530	2.4%
Відсотки за позички	2,121,575	1,930,710	9.9%
Амортизація	285,642	285,514	—
Разом	**$3,498,235**	**$3,200,344**	**9.3**
Недобір	**$302,689**	**$517,712**	

Оперативні розходи підвищилися через більші кошти огрівання та місцевого податку.

В 1986 році пересічна ставка винайму приміщень була $15.07 за кв. стопу, а в 1985 р. $13.40.

В 1986 році було виплачено УНСоюзові $1,685,000 та членам УНСоюзу $436,575, як відсотки за позичку.

Найнятий публічний рахівник Р. Палумбо зробив перевірку фінансових звітів і ствердив, що в зіставленні активів, пасивів, балянсу фондів, приходових та розходових звітів — все було вірно представлено.

Звіт головного контролера Степана Гавриша

з праці „Союзівки" за час від 1-го січня 1986 р. до 31 грудня 1986.

Заки приступлю до звітування з проведеної контролі „Союзівки", то вважаю за свій обов'язок висловити мою щиру подяку тим делеґаткам й делеґатам 31 Конвенції УНСоюзу, які віддали свої голоси за те, що б я міг бути обраним на пост головного контролера престижевої установи — УНСоюзу.

Обрані члени Контрольної комісії під час 31 Конвенції відбули першу зустріч 30 березня ц.р., де було обрано голову в особі адвоката д-р Нестора Олесницького, заступника голови інж. Анатолія Дорошенка, секретаря-звітодавця та членів: о. протопресвітера Стефана Біляка і Леоніда Філя. Також під час зустрічі розподілено ділянки контролі цілости Союзу між поодинокими контролерами, мені припало контролювати працю „Союзівки" за 1986 рік.

Перед тим, як подам важніші дані з проведеної контролі „Союзівки", мушу згадати, що під час 1986 року я був урядником УНСоюзу. До 30-го червня 1986 р. виконував обов'язки головного організатора, як член Екзекутиви, бувши обраним на цей пост 30-тою Конвенцією. А від 1-го липня аж до 31-го січня 1987 року сповняв обов'язки краєвого організатора. Тому, користаючи з нагоди звітування, цим висловлюю мою щиру подяку за співпрацю всім відділовим урядовцям, як також головам Округи Америки й Канади за родинну, гармонійну та дружню співпрацю. Висловлюю мою щиру подяку за віддану та професійну працю довголітній секретарці організаційного Відділу, пані Марії Савчак, яка 30 червня 1986 року, на власне бажання, пішла на заслужений відпочинок, зрезиґнувавши із свого посту. Також, моя щира подяка належиться молодій студентці, Олі Малиновській, яка працюючи доривочно в організаційному Відділі через свою пильність і послідовність зуміла в короткому часі вивчити всі найважніші ділянки праці. Щасти Боже, Тобі Олю, у дальших студіях!

Повертаючись до звіту контролера, то на підставі точної перевірки головних касових книг, банкових доводів, стану будинків, літніх таборів для дівчат і хлопців, Контрольна Комісія стверджує, що всі фінансові трансакції „Союзівки" є вписані до рахункових книг прибутків і видатків точно і правильно з відповідними прилогами.

ФІНАНСОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ З ОПЕРАЦІЇ „СОЮЗІВКИ" ЗА 1986 РІК

ПРИБУТКИ І ВИДАТКИ ЗА МІСЯЦЯМИ:

	Прибутки і Депозити	Видатки
Січень	40.263.82	41.831.02
Лютий	38.074.35	31.833.55
Березень	21.786.72	36.280.48
Квітень	65.123.95	40.083.14
Травень	52.488.38	85.973.11
Червень	203.105.69	163.416.39
Липень	215.622.05	204.261.19
Серпень	224.435.87	142.090.24
Вересень	57.934.26	157.206.72
Жовтень	39.905.19	58.650.04
Листопад	34.421.73	48.853.87
Грудень	68.185.25	50.922.64
РАЗОМ	**1,061.347.26**	**1,061.402.39**

ЗАГАЛЬНІ ОБОРОТИ „СОЮЗІВКИ" 1986 РОКУ:

Книжкове сальдо у Банках на 1-го січня 1986 виносило	19.744.49
Загальні депозити від 1-го січня до 31-го грудня 1986	1.061.347.26
Разом приходи були	**1.081.121.75**
Загальні видатки 1986 року	**1.061.402.39**
Книжкове сальдо на 1-го січня 1987	**19.719.36**

Обороти „Союзівки" під час року — готівка була депонована у двох місцевих банках і сальдо на 31-го грудня 1986 року виносило:

Еленвіл Національний банк	11.542.45
Кей банк	8.176.91
РАЗОМ	**19.719.36**

ЗАГАЛЬНІ ОБОРОТИ „СОЮЗІВКИ" — ПРИБУТКИ 1986 р.

		1985 р. було
Винайм кімнат — оплата за харчі	502.596.28	481.745.89
Продаж напитків — бари	91.194.68	82.639.46
Буфет перекуски (снек бар)	18.371.41	15.850.55
Крамниця (ґіфт шап)	47.195.39	47.456.17
Вступ на „Союзівку"	23.786.00	27.102.30
Вступ до басейну	841.50	
Різні прибутки	3.949.94	
Разом готелевих прибутків було	**687.935.20**	**654.755.99**
Позичка від УНС	367.000.00	
Інші прибутки	6.412.06	
Загальні прибутки — депозити	**1.061.347.26**	

ЗІСТАВЛЕННЯ ОПЕРАЦІЙ ГОТЕЛЕВИХ ПРИБУТКІВ:

Готелеві прибутки	687.935.20
Готелеві видатки	834.741.26
Недобір	**146.806.23**

ГОТЕЛЕВІ ВИДАТКИ:

Харчі	114.298.58
Напитки	35.166.56
Інші видатки для бар	640.20
Товар до буфету (снек бар)	15.163.48
Товар для крамниці (ґіфт шап)	26.470.92
Кухня — їдальня	3.080.90
Прибрання кімнат	32.212.69
Платні працівників	160.485.87
Податок від платень	54.509.37
Опал, електрика, газ	83.248.88
Різні виплати	780.00
Табори	250.00
Інші видатки	6.837.27
Направи — ремонт	114.102.81
Податок від нерухомостей	46.644.86
Забезпечення „Союзівки" (іншуранс)	47.575.10
Транспортація	172.04
Телефонічні оплати	6.421.58
Закуп канцелярійних приборів	1.108.70
Кошти правні — адвокат	3.170.00
Звороти	5.271.38
Розвагові імпрези	26.941.02
Платні оголошення	1.706.80
Банкові трансакції	2.610.98
Хворобове забезпечення	4.139.60
Податок від прибутків	40.758.14
Разом готелеві видатки	**833.767.73**
Розбудова Оселі	124.951.64
Закуп меблів — устаткування до кімнат	102.683.02
Разом	**1.061.402.39**

ІНВЕНТАРИЗАЦІЯ „СОЮЗІВКИ" БАРИ, ХАРЧІВ І МАЙНА КРАМНИЦІ

БАРА:

Інвентар напитків в січні 1986 року	12.223.89
Видатки на закуп напитків 11986 року	35.166.56
Разом	**57.390.45**
Інвентар 1-го січня 1987 року	14.530.40
Видатки за напитки виносили	32.860.05

ЗІСТАВЛЕННЯ:

Прибутки з бари — буфету виносили	91.194.68
Видатки були	32.860.05
Чистий прибуток	**58.334.63**

ХАРЧІ:

Інвентар харчів 1-го січня 1986 р.	3.758.40
Закуплено харчів під час 1986 р. на суму	114.298.58
Разом	**118.056.98**
Інвентар харчів 1-го січня 1987 р.	4.580.84
Видатки на харчі 1986 р.	**113.476.14**

КРАМНИЦЯ:

Інвентар з січня 1986 р.	10.880.33
Закуп товару 1986 р.	26.470.92
Разом	**37.351.25**
Інвентар товарів 1-го січня 1987 р.	8.415.09
Кошти проданого товару	**28.936.16**

ЗІСТАВЛЕННЯ:

Прибуток під час року виносив	47.195.39
Видатки за проданий товар	28.936.16
Чистий прибуток крамниці	**18.259.23**

ПІДСУМКИ І РЕКОМЕНДАЦІЇ

Аналізуючи пророблену працю в звітовому році на „Союзівці", слід підкреслити, що як ніколи раніше під час 1986 року „Союзівка" відмолодилася. Поперше, переведено в життя ухвалу багатьох Конвенцій та Головних Урядів, збудовано модерний дім „Галич" для сеньйорів-пенсіонарів, членів УНСоюзу. Переведено ремонт, направу майже всіх будинків, направлено всі дороги; „Веселка" удостоїлась „нової плятформи, яка була дуже драгливою, що тяжко було на ній танцювати. Поважний ремонт — перебудовання введено в ресторані (снек бар) з модерним устаткуванням для скорої обслуги гостей. Коли все це підрахувати, то мусимо погодитися із понесеним дефіцитом, але натомість, вартість „Союзівки" зросла набагато.

Під кожним оглядом, „Союзівка" була і надальше залишиться гордістю не лише для членів УНСоюзу, але для всіх, хто її відвідує, а головне, для нашої молоді.

Слід згадати, що адміністратори „Союзівки" дальше працюють над направою поодиноких будинків, а також вже почалася праця будови паркувальної площі для гостей.

За цю велику проведену працю у всіх ділянках на „Союзівці", належиться признання головному радному, Володимирові Квасові, який добровільно погодився адмініструвати у звітовому році, коли там залишилося опорожнене місце по відході Івана Рабкевича, який від квітня 1986 року, співпрацював з В. Квасом, тому і він уклав „цеголку" до того, що „Союзівка" прибрала культурний вигляд.

РЕКОМЕНДАЦІЇ:

Головна Контрольна Комісія рекомендує Головному Урядові:

а) Виконати рекомендації останніх кількох Конвенцій, а саме: розглянути можливість будови модерного Мотелю, бодай на 50 кімнат, а маючи це, тоді можна говорити про відбуття Конвенції на „Союзівці".

б) Тому, що теперішня їдальня в Головному будинку є замалою обслужити гостей, які часто мусять довго чекати, щоб одержати обід чи вечерю, а до того, там нема літом відповідного охолодження, а часто відчувається велика вогкість. Тому, Контрольна Комісія рекомендує: негайно приступити до будови модерної їдальні, де б могло поміститись більше число гостей.

в) Головна Контрольна Комісія рекомендує: в порозумінні з фаховим архітектором приготовити плян на дальшу мету розбудови і поліпшення приміщень на „Союзівці". Тоді можна буде розраховувати на наших професіоналістів, які вимагають модерних кімнат із усіми вигодами. Прийшов вже той час, що треба забути за направи (печіньк джаб) старих кімнат, а треба будувати нові.

Як вже було сказано, тепер „Союзівка" є „відмолоджена" із своїм культурним виглядом, що кожний, хто туди поїде, буде задоволений. Тому, Головна Контрольна Комісія звертається із закликом до членів УНСоюзу — проводити свої вакації на „Союзівці". А Управам Окружних Комітетів та поодиноким відділам, рекомендує організувати автобусові поїздки на „Союзівку". Також, закликаємо українську молодь до численної участи в курсах і в літніх таборах та проводити своє дозвілля серед своїх товаришок-ровесниць і товаришів-ревесників на „Союзівці".

Звіт головного контролера протопресв. о. Степана Біляка

з перевірки видавництва „СВОБОДА" за попередній рік, а саме — від вересня 1986 до квітня 1987 року.

Сконтролював працю видавництва „Свободи" в дні від 30-го березня до 3-го квітня ц.р., в приміщенні УНСоюзу, в Джерзі Сиоті, Ню Джерзі, де й міститься видавництво „Свободи".

Розподіл праці в поодиноких відділах не подаю тут, бо про це вже докладно сказано в газеті ч. 32 з 19-го лютого ц.р.

Звітом охоплено перевірку і наслідки праці таких відділів видавництва:

1. Редакції щоденної газети „Свобода";
2. Редакції англомовного „Українського тижневика";
3. Редакції дитячого журналу „Веселка";
4. Адміністрації видавництва та книгарні;
5. Комп'юторський — складальний і фотоофсетний відділ;
6. Друкарні та експедиції.

Стверджую, що видавництво і редакція „Свободи" послідовно дотримуються доручених їм обов'язків у своїй поточній праці, постанов, схвалених конвенцією, і вказівок керівних органів УНСоюзу.

Взагалі, працю редакції за звітний період вважаю за цілком задовільну. Констатую, що впродовж останнього року, як це спостерегли й уважні читачі, „Свобода" змістом збагатилася, а формою і культурою мови значно поліпшилася, хоч це, як і в попередньому звіті я підкреслював, аж ніяк ще не виключає потреби дальшого піднесення її культурного рівня, поширення тематики, особливо в напрямі сучасних вимог і завдань, чого вимагають тривожні обставини. **Наш єдиний щоденний часопис може і мусить бути взірцевим і найвпливовішим, найавторитетнішим.**

РЕДАКЦІЯ АНГЛОМОВНОГО „УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА"

Відрадним явищем за звітний період було збільшення кількости читачів цього тижневика. Помітний зріст зацікавлення ним підказує потребу збільшити й обсяг його — кількість сторінок для більшої кількости різноманітних статтей і розділів та підрозділів у ньому. Побільшений розмір „Українського Тижневика" підноситиме і престиж його; якщо так, то й більші видатки не стануть проблемою, передплату можна без вагання піднести.

На мою думку, ми тільки виграємо, коли в видаванні „Свободи" й „Українського тижневика" в майбутньому одноразово перейдемо на модерну систему всієї комунікації, бо наш час цього вимагає.

У відповідь на сигнали і нарікання читачів про припізнену доставу газети, рекомендую читачам на місцях рішуче домагатися від своїх поштових відділів своєчасної і безперебійної достави. Мені відомо, що головна пошта в Джерзі Сиіті кожного дня у третій годині по полудні відсилає газети до всіх місцевих відділів.

Далі подаю звіт про прибутки і видатки видань „Свободи", кошти видання альманаха за 1987 рік; дані про кількість читачів „Свободи", „Українського тижневика", „Веселки" та про продаж видань у кіосках.

SVOBODA

INCOME — 1986	Six Months	Twelve Months
Subscription: U.N.A. Earned	$365,000.00	$ 780,000.00
Sale on Stands	2,565.64	7,239.68
Individual:		
U.N.A. Members-Svoboda	20,406.66	43,302.56
U.N.A. Members-Weekly	11,886.15	21,872.06
Non-Members-Svoboda	25,264.27	49,813.26
Non-Members-Weekly	8,770.29	17,108.92
Books	21,399.64	51,856.73
Advertising	82,342.04	161,666.04
Printing	54,912.54	103,737.92
Change of Address	138.70	329.30
Refund Postage	6,721.72	12,602.15
Refund Telephone	43.58	43.58
Almanac	16,123.87	16,785.87
Press Fund — Svoboda	5,117.58	5,837.56
Press Fund — Ukr. Weekly	201.00	241.00
Veselka Subscription	2,335.10	4,475.38
N.J. Sales Tax	246.48	397.49
Miscellaneous	205.12	2,291.59
Total	**$623,680.38**	**$1,279,601.09**
Discount on Sales	- 826.22	- 2,025.36
Grand Total	**$622,854.16**	**$1,277,575.73**

DISBURSEMENTS

Payroll:		
Editorial	$ 83,454.88	$177,195.63
Printing	128,487.55	255,999.51
Office	63,616.74	117,559.84
Correspondence	1,500.00	3,000.00
Special Correspondence Svoboda	11,427.00	30,197.00
Special Correspondence — Ukr. Weekly	3,565.00	6,120.00
Veselka Correspondence	4,190.00	8,600.00
Postage	154,502.04	299,880.79
Material	94,864.88	212,684.52
Telephone	4,847.53	11,170.62
Office Supplies	2,409.38	5,133.25
Office Expense	163.72	478.12
Printing Department Expence	582.95	1,116.88
Parts & Repairs	11,743.65	31,310.72
Books	19,053.78	44,832.27
Taxes	25,414.11	47,398.14
Commission	—	—
Manuscript	—	—
Newspaper	670.80	1,370.80
Pension	558.00	1,116.00
N.J. Sales Tax	268.06	391.02
Miscellaneous	10,496.52	22,801.28
Total	**$621,816.59**	**$1,278,356.39**
Discount on Sales	135.33	- 195.72
Grand Total	**$621,681.26**	**$1,278,160.67**

RECONCILLIATION

Cash in Bank	$ 38,883.59	66,738.88
Petty Cash	750.00	1,500.00
Income	622,854.16	1,277,575.73
Total	**$662,487.75**	**$1,345,814.61**
Disbursements	-621,681.26	--1,278,160.67
Total	**$ 40,806.49**	**$ 67,553.94**
Accrued Taxes	- 2,823.59	- 4,669.61
Total	**$ 37,982.90**	**$ 62,984.33**

КОШТИ ВИДАННЯ АЛЬМАНАХА НА 1987 РІК

Формат: 6 x 9
Сторінка: 256 — обкладинка м'яка
Наклад: 12,300

Склад	3,072.00
Ломка	585.00
Папір до ком., кваси, тощо	500.00
Друк і переплет	16,008.00
Обкладинка (Б. Титла)	200.00
Бронз., коверти	834.50
Цінники, листи до секр. і підприємств	300.00
Зворотні ков. і їх друк	221.50
Висилка в/з листів	45.00
Адресування	150.00
Пакування і експедиція	2,073.00
Кореспонденти і редакція	1,165.00
Пошта	2,486.00
Пошта — Канада	1,084.80
Адміністрація	200.00
Зворот Альм. (дю мейл)	512.00
РАЗОМ	**$29,436.80**

ПРИХОДИ ДО 3/20/86		ПРИХОДИ ДО 3/31/87	
Оголошення	3,956.20	Оголошення	4,410.20
Альманах	11,254.50	Альманах	24,040.94
Прес. Фонд.	2,037.72	Прес. Фонд	4,239.83
Разом	**17,248.42**	**Разом**	**32,690.97**
Кошти видання	**16,869.60**	**Кошти видання**	**29,436.80**
Чистий дохід	**378.82**	**Чистий дохід**	**3,254.17**

ВИКАЗ „СВОБОДИ"

Члени УНС	7,006
Передплатники (члени)	2,929
Передплатники (не-члени)	1,595
Кольпортаж	211
„Ґратіс" і виміни	284
РАЗОМ	**12,025**

SALE ON STANDS

	Svoboda	Ukr. Weekly
Arka Company — New York	6	7
Arka, Ltd. — Toronto	3	—
Chang Jae Lee	30	—
Dnipro	4	4
My Own Shop	10	15
Surma	30	20
Variety Bazaar	3	3
Veselka Coffee Shop	55	25
West Arka — Toronto	5	10
TOTAL	**146**	**84**

STATEMENT OF "VESELKA — THE RAINBOW"

Members of UNA	372
Non-Members	231
Gratis	29
Sale on Stands	8
TOTAL	**640**

STATEMENT OF THE "UKRAINIAN WEEKLY"

Members of UNA	4,345
Non-Members	2,271
Gratis	422
Sale on Stands	84
TOTAL	**7,122**

РЕКОМЕНДАЦІЇ В СПРАВІ ВИДАНЬ УНСОЮЗУ

З уваги на підвищені вимоги до нашої преси й друкованого слова, взагалі, лігічно напрошуються такі актуальні заходи й пропозиції:

1. Усіма можливими способами запрошувати й заохочувати до співпраці наявні резерви наших кваліфікованих і здібних авторів і дописувачів, старших і молодших, не спиняючись перед винагородою їх, відповідним гонораром; час і пора вже поважно взятися за належну підготову нового дpréросту, кваліфікованих сил для нашої преси, не шкодуючи на те коштів. Нові обставини й вимоги диктують нам бути на рівні нових завдань нашого тривожного часу.

2. Ще більше приділяти уваги нашому поневоленому народові в Україні, правдиво інформуючи еміґрацію і спростовуючи баламутство всяких ворожих сил — тут і там.

3. Не обмежуватись поширенням „Українського Тижневика" тільки серед українських читачів, а популяризувати його якнайширше і в позаукраїнські кола, а в тому і поза Америку, на адреси бібліотек, навчальних закладів, урядів тощо. За фінансову підтримку таких заходів з

боку УНСоюзу була і буде всім велика шана й дяка. **Належна відсіч знеславлювачам українців серед народів світу, як і обґрунтовані й переконливі докази наших позитивів — це наша надійна зброя у боротьбі за наше світле майбутнє.**

Контролюючи видавництво „Свободи", я завважив надзвичайно віддану працю пані Емілії Гарасимчук, котра затруднена в книжному складі, спромоглася зробити повнукаталогізаціюредакційної бібліотеки і фотознімок, за що вона заслуговує на виняткову подяку.

Звіт головного контролера Леоніда Філя

Під час річної контролі в канцелярії Українського Народного Союзу перевів перевірку Організаційного і Рекордового Відділів. Перед початком контролі отримав вичерпні інформації про працю і плян на майбутнє від д-ра І. Флиса за Організаційний Відділ, а відтак від пана Володимира Сохана за Рекордовий Відділ.

В Рекордовому Відділі познайомився з його персоналом, структурою, завданнями і плянами модернізації і компютеризації праці відділу, які вже переводяться в життя. Як показують залучені таблиці, кількість членства УНСоюзу продовжує зменшуватися. В 1986 році загальне число членства зменшилося на 1,823 і виносило 76,141 членів на кінець 1986-го року, а число активних членів впало на 2,370 до 51,199 членів.

В Організаційному Відділі після підготовчої праці переведеної Крайовим Керівником продавців забезпечення Генрі Флойдом, прийнято на працю кількох продавців забезпечення, деякі з яких вже можуть похвалитися певними успіхами. Є побажаним, щоб охопити усі більші осередки українського поселення в ЗСА і в Канаді фаховими продавцями.

Допоміжним засобом для приєднання нових членів і поліпшення обслуги для всього нашого членства стане введення нових кляс забезпечення, як: 1) щорічно відновлюване термінове забезпечення, 2) 30-річне термінове забезпечення із зменшуваною сумою, і 3) Пенсійне забезпечення (аннуїті). Вкоротці мають бути затверджені нові усучаснені грамоти забезпечення, базовані на таблицях смертности з 1980 року. В наслідок рішення про підвищення суми забезпечення без реасекурації до суми 50,000 долярів треба сподіватися зросту приходів УНСоюзу. Перехід на новопридбану систему компютора, ІБМ 36, над якою працює фахівець Ярослав Томоруг, допоможе Рекордовому Відділові у зв'язках і співпраці з відділами, секретарями і з членами при допомозі вчасної і точної інформації, як також в модернізації цілого діловодства УНСоюзу.

ЗВІТ З ПЕРЕВІРКИ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ УНС

Зміни в активному членстві за 1986 рік

Стан активних членів з 1-го січня 1986 р.	53,569
Нові члени присднані в 1986-тому році	1,783
РАЗОМ	**55,352**

Втрати членства у 1986-тому році:

Суспензи	+ 280
Грошові звороти	1,027
Виплати за Е грамоти	926
Сплачено вкладки за Р грамоти	1,285
Смертні виплати	982
Інші втрати	213
РАЗОМ втрати	**4,153**
Стан активних членів з 31-го грудня 1986 року	51,199

АКТИВНІ ЧЛЕНИ

	Стан членів з 1.1.1986 р.	Стан членів з 31.12.1986 р.	Прибуток, або втрата
Молодь	12,250	11,844	- 406
Дорослі	34,315	32,564	-1,751
Грамоти АДД	7,004	6,791	- 213
РАЗОМ	**53.569**	**51,199**	**-2,370**

ВСІ ЧЛЕНИ

	Стан членів з 1.1.1986 р.	Стан членів з 31.12.1986 р.	Прибуток, або втрата
Молодь	19,050	18,825	- 225
Дорослі	51,910	50,525	-1,385
Грамоти АДД	7,004	6,791	- 213
РАЗОМ	**77.964**	**76,141**	**-1,823**

ЗІСТАВЛЕННЯ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ ПО КЛЯСАХ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ (Стан з 31-го грудня 1986 року)

Департамент Молоді

Кляса	Число членів
Кляса I — Т-16	193
Кляса II — P-70	140
Нові кляси	
Кляса Е — 18	2,620
Кляса Е — 20	2,814
Кляса Е — 65	307
Кляса Е65 — SP	131
Кляса Р — 20	4,222
Кляса Р — 65	123
Кляса ТР — 65	1,234
Кляса W — SP	60
Разом активних членів	**11,844**
Члени на випл. заб. і безпл. продовженні	**6,981**
УСІХ ЧЛЕНІВ ДЕП. МОЛОДІ	**18,825**

Департамент Дорослих

Кляса	Число членів
Кляса I — Старий рід забезпечення	14
Кляса О — Р-70	65
Кляса Т	731
Кляса W	9,740
Кляса W — SP	84
Кляса Р — 20	8,491
Кляса Е — 20	7,423
Кляса Е — 65	2,223
Кляса Е — 65-SP	75
Кляса Р — 65	1,161
Кляса DP — 60	136
Кляса DP — 65	765
Кляса Т — 5	128
Кляса Т — 10	405
Кляса ADD	6,791
Дорослі члени з молодечими грамотами	
Кляса Р — 20	621
Кляса Е — 20	390
Кляса Р — 65	32
Кляса Е — 65	67
Кляса Е — 18	13
Разом активних членів	**39,355**
Члени на випл. заб. і безпл. продовженні	17,961
УСІХ ЧЛЕНІВ ДЕП. ДОРОСЛИХ	**57,316**
РАЗОМ УСІХ ЧЛЕНІВ 31-го ГРУДНЯ 1986 р.	**76,141**

СТАН ЧЛЕНІВ ТА ЇХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ З 31-го ГРУДНЯ 1986 р.

	Число членів	Їх сума забезпечення
Молодь	11,844	$18,343,507
Дорослі	32,564	58,597,746
Акцидентові грамоти	6,791	33,955,000
Молодь на виплаченому забезп. і на безпл. продовженні	6,981	6,308,524
Дорослі на виплаченому забезп. і на безпл. продовженні	17,961	16,117,389
РАЗОМ УСІ ЧЛЕНИ	**76,141**	**$133,322,166**

КАНАДА

НОВІ ЧЛЕНИ В КАНАДІ В 1985 і 1986 РОКАХ

	1985	1986
Молодь	73	78
Дорослі	120	76
Акцидентові грамоти	67	33
Разом	**260**	**187**

ПОРІВНЯННЯ СТАНУ ЧЛЕНСТВА В КАНАДІ РОКІВ 1985 і 1986

	Стан членства 12.31.1985	Стан членства 12.31.1986	Прибуток, або втрата
Молодь	1,392	1,336	- 56
Дорослі	3,729	3,514	-215
Акцидентові грамоти	1,307	1,269	- 38
Разом активні члени	**6,428**	**6,119**	**-309**
Грамоти на виплаченому забезп. і на безп. продовженні	820	854	+ 34
РАЗОМ УСІ ЧЛЕНИ	**7,248**	**6,973**	**-275**

Звіт головного радного Василя Пастушка

It is a distinct privilege and honor to submit my fifth annual report on activities, thought, suggestions and observations as a Supreme Advisor of the Ukrainian National Association and other Ukrainian-American and civic activities.

This is the first year of my second term as a Supreme Advisor. Please accept my warmest and sincere appreciation to all of the Delegates of the 31st Convention who by their vote elected me a Supreme Advisor with the highest number of votes and gave me the opportunity and privilege to learn in depth about our great Fraternal U.N.A. During these past five years I was afforded the privilege and experience of working with the dedicated Supreme Officers, Supreme Auditors, Supreme Advisors, Branch Officers, Secretaries, District Committees and UNA Members, for whom I have developed a warm and sincere relationship, for their dedication in serving the UNA, and through it our Ukrainian-American Community.

The bedrock foundation of the UNA are our hard working and dedicated Branch Secretaries and Officers.

This report would not be complete if recognition was not given to the exemplary dedication and accomplishments of the UNA through its Supreme President John O. Flis, Supreme Secretary Walter Sochan, Supreme Treasurer Ulana Diachuk, my Fellow Supreme Advisors, Auditors, UNA Philadelphia District Committee, and the various Branch Officers and Secretaries. It also was a pleasure to work with our Supreme Vice President Dr. Myron B. Kuropas and the late Supreme Vice President for Canada Senator Paul Yuzyk and Supreme Vice Presidentess Gloria Paschen.

The entire Supreme Assembly met one or more times throughout the year and the Supreme Advisors were able to give their input for the good and welfare of the UNA.

The Supreme Officers and Supreme Assembly, under the guidance of Supreme President Flis, are to be congratulated on their foresight on the purchasing and installation of modern computers in the Jersey City Offices, making capital improvements to Soyuzivka, and the building of ten new units for Senior Citizens. This accomplishment for Senior Citizens fulfills one of the aims of the UNA and direction of past UNA conventions.

In this report, I thank Supreme President John Flis, Supreme Secretary Walter Sochan, Supreme Treasurer Ulana Diachuk, for their cooperation through the year.

I learned must about the UNA by serving on the Financial, Scholarship and Organizational Committees and gained invaluable insight on the working of the UNA and about its views for the present and future.

Particularly, I single out my mentor, former Supreme Organizer Stefan Hawrysz, presently Supreme Auditor, who is continuing to loan his expertise and good will for the further direction, guidance, and development of the UNA. I shall always be indebted to Mr. Hawrysz because it was through his encouragement and enthusiam for the UNA that encouraged me to become further interested in these fraternal activities.

Through the past year I was favored with exemplary cooperation on press coverage on various Ukrainian-American Community events through the kind offices of Editor Zenon Snylyk of Svoboda and Roma Hadzewycz of The Ukrainian Weekly.

I organized the following members in Branch #231:

(a) 1981	21 members
(b) 1982	51 members
(c) 1983	104 members
(d) 1984	112 members
(e) 1985	69 members
(f) 1986	56 members
(g) 1987 as of 5/1	17 members
Total	**430 members**

Through organizational efforts since my election as President of Branch #231 on February 22, 1981, Branch #231 went from 81 members or 26th place in the Philadelphia District of 40 Branches to 4th place in 1987 with over 400 members. These members represent the States of Pennsylvania, Delaware, New Jersey, Massachusetts, Illinois, Texas, Florida, Maryland, Connecticut, California, Louisiana, Nevada, New York and also Toronto and Ottawa, Canada.

During these past five years I have worked diligently for the UNA in the following aspects:

(a) Organized 430 members.

(b) Attended Annual and Special Organizational meetings of the Philadelphia District.

(c) Attended Annual and Special Meetings of Supreme Assembly.

(d) Furnished periodic current mortgage interest rates to the UNA.

(e) Served on Finance, Scholarship and Organization UNA Committees.

(f) Branch #231 President 1981 to present date.

(g) Reorganized Branch #247 of Wilmington, Delaware.

(h) Represented UNA at various affairs by request of the Supreme President.

(i) In 1987, by direction of President Flis, represented UNA both at the annual District Meetings of Perth Amboy, N.J. and Edwardsville, Pa., districts.

Civic and Church Activities

(a) Member of the Metropolitan Council of the Ukrainian Orthodox Church of the USA (1981 to the present);

(b) Executive Board Member of National Committee to Commemorate Millennium of Christianity in Ukraine;

(c) Member of Development Committee for Manor Junior College;

(d) For over twenty years organized Ukrainian Independence Day Ceremonies in Delaware County, Pennsylvania.

The Executive Committee during the year has initiated an ambitious effort to reorganize the National Sales Insurance Department. This endeavor came about as a result of the "Balou Report" with the hope of increasing the sales of various forms of insurance programs, making UNA competitive, thereby hoping to stem or restrict continuing losses in the insurance sales productivity. This is a bold and highly inovative effort on the part of Supreme President Flis and the Executive Board to give a new dimension to the UNA Organizational and or Sales Department. If this effort is successful, the UNA will reverse its losses and or increase the total insurance in force.

I congratulate the Executive Board and the Supreme Assembly for your affirmative and constructive response to the need to purchase an appropriate building to permanently house our Canadian records and provide for the fraternal activities of the UNA Canadian members.

Relative to the future, I sincerely hope that further talk will continue between the two great Ukrainian Fraternals, UNA and UFA relative to a much needed merger which will result in cutting costs of both Organizations and in their manifestation of an even larger and greater Fraternal will be born from these two dedicated Ukrainian Fraternal Organizations.

May I strongly suggest that the UNA continue to update and modernize the facilities at Soyuzivka, such as, but not limited to air conditioning and enlarging the dining room, updating furnishings in all the units, renovating and making more vibrant the childrens camp, continuing to provide Senior Citizens Facilities, and the addition of modern rooms for the guests.

The UNA is a vital force in Ukrainian Community life and its achivements are made possible by its members. The cash flow from purchasing insurance provide the vehicle for the UNA to make possible and myriad assistance to the various financial, educational, cultural, and all the other endeavors which are worthwhile and supported by the UNA.

I would be remiss if I did not congratulate the President and through him the executive committee and entire office staff and news media for the Herculean accomplishments they achieve with so small a staff during the year by not only fulfilling the normal day-to-day business but in addition the numerous other challenges and causes unforseen — your dedication is indeed worthy of emulation.

Again, in closing, I wish to thank the members and delegates who through their vote, honored me with serving you as a Supreme Advisor for the past five years. My sincere thanks to each and every one of you!

Звіт головного радного Андрія Джули

At our 31st Ukrainian National Association Convention held in Detroit, Michigan, I was complimented by many delegates on my short report in the Convention Journal. This is not an issue to boast about but a sad fact that everything in our district is at a stand still. Due to the high unemployment of many of the people in our district, we have witnessed the closing of two Ukrainian National Association lodge homes and their clubs and a possible closing of a third. This tends to lead to very little activity.

As to my activity since the convention, the latter part of October, in the company of Stephen Hawrysz, we represented our organization at the annual Pennsylvania Fraternal Congress. This congress was held in Wilkes-Barre, Pennsylvania. On October 25, 1987 the Fraternal Congress will be held in Pittsburgh. I also attended the Supreme Board Session, which was held in our Home Headquarters.

Again, I wish to thank all the delegates, who represented their branches at our 31st convention, for their confidence in re-electing me for another four year term as a member of the Supreme Board of Advisors. I also want to thank the Executive Board for their gift Of Volume One and Two of "UKRAINE, A CONCISE ENCYCLOPAEDIA".

As to my personal activity as a branch secretary, we were fortunate to send sixteen (16) new applications to the Home Office. Again my sincere thanks.

Звіт головного радного Тараса Максимовича

Almost a year has gone by since I attended the 1986 UNA convention in Dearborn, Michigan. The vote of confidence I received from my fellow delegates was heartwarming and I humbly thank them for re-electing me.

South Florida continues to grow in its Ukrainian population, and with an increase in numbers, more problems arise.

For many years the Ukrainian Community in South Florida would celebrate three Lystopodove observances, three Derzhavne observances and 3 celebrations of Taras Shevchenko.

Realizing that perhaps this occurs in other parts of the United States and Canada, I requested a meeting of those concerned, and suggested that perhaps we might end this foolishness and unify in our celebration of these observances.

Political differences were set aside and this past year the South Florida Ukrainian Community celebrated as one unified group.

Our Ukrainian Dancers of Miami (most of them UNA members) have continued to wow audiences and are promoting the Ukrainian culture at their programs.

Representing my Teachers Union, I have now completed two years of my three year term on the State of Florida Instructional Materials Council. (Textbook Adoption Committee) I have for the past two years campaigned vigorously to get the nation's major publishing companies to remedy their gross errors in the distortion of their world maps. I think by now that they have been convinced that all of the U.S.S.R. is not Russian. Hopefully they will do something about it.

In November of 1986 I attended the Famine Workshop in Chicago. Dr. Myron Kuropas and Northern Illinois University put together an excellent seminar. Dr. Kuropas is to be commended for his tireless effort. The UNA, in its support of the workshop, both financially and morally, is an example of the tremendous accomplishments our UNA is striving for.

This year I was re-elected President of UNA Branch 368, and Mr. Andrew Maryniuk re-elected Financial Secretary.

We welcome our new members and look forward to the growth of our UNA Family in the Florida Region.

Звіт головного радного Романа Татарського

Складаю сердечну подяку делегатам 31-шої Звичайної Конвенції Українського Народного Союзу за перевибір мене на головного Радного на слідуючих чотири роки.

Округа Дітройту гостила у себе від 25-го до 31-го травня 1986 року — 31-шу Конвенцію Українського Народного Союзу.

22-го лютого 1985 року. Загальні Збори Округи вибрали Конвенційний Комітет у такому складі: Голова — Роман Татарський, заступник — Д-р Атанас Слюсарчук, видання конвенційної книги і публікації — Василь Папіж і Михайло Віхорек, концерт — Ігор Козак, бенкету — Рома Дигдало, екскурсій, розваг і інформацій — Д-р Олександер Серафин, мистецької виставки і продажа мистецьких виробів — Лідія Колодчин, архіву і виставки матеріялів про УНС — Роман Дацко, преса й інформації — Зенон Василькевич, фінансовий — Ярослав Базюк, архівар — Д-р Атанас Слюсарчук, та приблизно 50 відданих членів аж до посвяти у праці тих комітетів. Від того часу вся праця нашої округи та комітету була звернена виключно до підготовки 31-шої Конвенції Українського Народного Союзу.

За опінією більшости учасників і делегатів, Конвенція перейшла з повним успіхом і вдоволенням.

Конвенційний Комітет 31-ої Звичайної Конвенції Українського Народного Союзу з великою приємністю складає подяку всім, які причинилися до заплянування і

переведення розваг та подбали за вигідне і приємне перебування делегатів у вільних від нарад хвилинах.

Високопреподобному отцеві Вернардові Панчукові, ігуменові ЧСВВ, парохові української католицької церкви Непорочного Зачаття, за вступну молитву. Всечесному отцеві Несторові Столярчукові, митрофорному протоєреєві, настоятелеві українського православного храму. Св. Покрови у Саутфільді за заключну молитву і усім всечесним і преподобним отцям парохам дітройської округи, за звеличання Конвенційного бенкету своєю шановною присутністю та за поради і допомогу.

Ми незмірно вдячні Д-р Марусі Бек, яка своїм коротким, але сильним словом розігріла серця слухачів та влила у них більше любови до свого народу і рідної мови. д-р Марусі Бек слова виходили із її патріотичного серця і входили до українських щирих сердець.

Надзвичайно приємно є подякувати дирекції „Українське Село", дому для старших громадян, за сердечне, правдиво староукраїнське прийняття 1120 делегатів 31-ої Конвенції УНСоюзу, які були зачаровані красою Українського Села та їх гостинністю.

Гордістю нашої громади є „Український Культурний Центр", де наші делегати під час прогулянки, за малу заплату, могли з'їсти обильний полуденок та оглянути приміщення і музей, що міститься в ньому.

Велика подяка усім головам поодиноких комісій і їх помічникам, які вив'язалися із своїх підготовчо-організаційних праць та завершили свої пляни з великим успіхом.

Василеві Папіж, належиться велике признання за редакцію конвенційної книги, переведення реклями в цілому, дописи до української преси та оголошення до трьох українських радіопередач. Це була мозольна і вичерпуюча тягла праця, яку Василь Папіж виконав до найменших подробиць. У виданні конвенційної книги допомогли: Фалина Кульчицька, мгр. Володимир Баран і Роман Лазарчук, а збиранням привітів зайнявся Дмитро Федорко.

Незаступимому Михайлові і Марті Віхорек, незмірна подяка за англомовні статті до конвенційної книги, та листи і безпосередній зв'язок з місцевою пресою, радіо і телебаченням.

Запрошення і особистий зв'язок з політичними провідниками, сенаторами, конґресменами та посадниками поблизьких міст Стейту Мишигену з великою увагою вела послідовно незаступима, надзвичайно обов'язкова Емілія Запорожець.

Мгр. Рома Дигдало вложила величезний вклад праці у підготовку конвенційного бенкету. Їй допомагали неструджені: Стефанія Федик, Джоен Орлик, Люба Качмар, Марта Йованович і Надя Денисенко. За вмілу і вдалу підготовку й організацію Конвенційного Бенкету, їм належиться велике признання.

Провід образотворчої і мистецької комісії був у досвідчених руках Лідії Колодчин і мистця Яреми Козака.

Галина Папіж, оформила виставку народного мистецтва, включно з показом манекінів та 60-ть великих ляльок-моделів у реґіональних українських народних строях, як рівнож зорганізувала перепродаж сувенірів. Виставка була відкрита кожного дня від години 9-ої вранці до 6-ої вечора. Усім членкиням 81-го відділу СУА, які допомогли влаштувати цю виставку та які дижурили, складаю сердечну подяку.

Ігорові Козакові, незмірна подяка за підготовку, організацію і переведення дуже вдалого концерту. Йому допомагали: Рома Когут, Калина Миколенко, Рома Фігач, Оля Іваницька, Петро Гончаренко, Ярослав Конопада, Андрій Стасів і Роман Сепелл.

Д-рові Олександрові Серафинові, за чудово зорганізовану прогулянку по надбаннях українського Дітройту, ми безмірно вдячні. Задоволення і захоплення прогульковців було велике. Вони усі були надзвичайно вдячні за таку цінну прогулянку, яка перевершила їх сподівання. Рівнож д-р О. Серафин, видав інформативний листок, який отримав кожний делегат для кращої і скорої орієнтації, що, де і коли відбувається під час Конвенції, та список і пляни, включно із часом доїзду до усіх церков та інших місць Дітройту й околиці. В організації і переведенні прогулянки допомагали: Зеня і Ліда Серафин та Андрій Смик.

Надзвичайно вміло вив'язався із свого завдання Зенон Василькевич, якому допомогла працьовита Ірена Прийма при виготовленні і висилці запрошень до парохів дітройтської округи та політичних чинників мішиґенського стейту.

Ярослав Базюк, голова фінансової комісії з членами комітету: Ростислав Качмар, Петро Семеген, Йосиф Постоловський, Дмитро Кошельовський, Михайло Ґльомб, Зеновій Крамарчук і Осип Бігун, допильнували всіх фінансових операцій під час Конвенції та зложили докладне фахове завершення фінансових операцій розрахунками і їх замкненням та провіркою Контрольної Комісії. Члени фінансової комісії, у першій мірі її голова Я. Базюк, були все там, де їх було потрібно, і завжди давали помічну руку іншим.

Виставку архівної вартости матеріялів про УНСоюз приготовив і допильнував Роман Дацько, а допомагали йому в цьому Стефан Зубаль, і подружжя Биц.

Зокрема, заслуговує на велике признання Оля Уляна Марущак, секретар Конвенційного Комітету, Стефанія Федик і Нестор Татарський, за цінний і всебічний вклад праці перед, під час і після Конвенції. Вони були допоміжні у кожній ділянці й у кожний час.

Дякую д-рові Атанасові Слюсарчикові за зібрання усіх матеріялів із 31-ої Конвенції, упорядкування їх та фахово оправлених в одну книгу. Д-р А. Слюсарчук дуже дбайливо і фахово зібрав усі матеріяли в одну цілість. Сердечна йому подяка за це.

Голова Окружної Управи Союзу Українок Америки в Дітройті, Орися Лончина, зорганізувала і перепровадила зустріч союзянок із делегатами і гістьми конвенції. Делегати та гості збагатили цю милу і приємну зустріч своїми запитами, заввагами та виміною думок. Це була одна із найкращих зустрічей делегаток із місцевими союзянками. Окружний Комітет СУА зорганізував та перепровадив продаж сувенірів, а чистий дохід призначено на придбання домівки СУА. За продажу сувенірів відповідали: Марія Зубаль і Евдокія Климишин, а їм допомагали: Олена Ґевко, Стафанія Оглабяк, Ольга Гриньків і член комісії, Олександра Лятишевська.

Дякую сердечно усім за цінну працю і співпрацю у підготовці і поміч у переведенні 31-ої Звичайної Конвенції Українського Народного Союзу на терені Округи Дітройт.

Мимо всіх зусиль, що їх вложила Стефанія Федик для 31-ої Конвенції УНСоюзу, зуміла ще зорганізувати, під кожним оглядом вдалу, прогулянку на відпочинкову оселю — ресорт УНСоюзу „Союзівка". Прогулянка відбулася в днях 19-го до 25-го липня 1986 року автобусом. Пані Стефанії Федик, складаємо сердечну подяку за її труд і виконання свого завдання прекрасно.

4-го жовтня 1986 року, наша округа гостила хор „Журавлі" з Польщі. Покликаний комітет управою Окружного Комітету, який мав зайнятися підготовкою, нічлігами і поміччю у переведенні самого концерту, у складі: голова — Володимир Дигдало, секретар — Роман Лазарчук, касир — Йосиф Постоловський, нічліги — Ірена Прийма і Іван Совірка, господарський референт — Ольга Уляна Марущак, член — Володимир Кучер.

Комітет на чолі з Володимиром Дигдалом, чудово перепровадив підготовку, як також допильнував до подробиць, приїзд і від'їзд хористів, та потреби самого концерту. Прямо незаступимому Володимирові Дигдало, належиться велике признання і подяка. Рівнож, надзвичайно прецизно і з великою увагою, Ірена Прийма, розмістила хористів по українських хатах на нічліг. Цю працю виконала надзвичайно — і за це належиться їй велике признання і подяка. Олі Уляні Марущак, провідниці господарської частини, якій допомагали: Стефа Федик, Галина Папіж, Анна Кошельовська, Марта Постоловська, Марія Базюк, Галина Татарська за улаштування перекуски хористам та під час зустрічі з громадянством. Усім їм наша велика подяка за чудово переведену працю.

При моїй допомозі зорганізовано новий 381-ий відділ Св. Андрея в Ню Порт, Фльорида. Організатором на місці був член 94-го відділу в Гемтремк, бувший голова Контрольної комісії, Володимир Борискевич. Цей 381-ий відділ росте і розвивається та здобуває успішно нових членів до УНСоюзу.

Зараз маю велику охоту дати свої рекомендації, але я свідомий того, що на них ніхто не звертає уваги, хоча вони були б дуже помічними у придбанні нового членства до УНСоюзу.

Моя перша рекомендація, котру повторяю вже впродовж кількох рокві, щоб перевидати книжку забезпечень і вкладок (рейт бук) так, щоб було можна зліквідувати сторінку чи додати другу, як зайде така потреба. Тепер ми маємо книжку забезпечення і вкладок видану ще у 1965-му році, і від того часу на кожну зміну, чи на нові забезпечення, секретарі дістають вільні картки і карточки різних розмірів і форм з недостаточними інформаціями, що створює в організатора, чи секретаря непевнсіть, злу орієнтацію шукання по карточках, а у преспекта невдоволення із нефахової аматорської обслуги.

Повідомлення про плачення вкладок повинно бути подвійне із заувагою, щоб член задержав одну частину собі, а другу вислав разом з вкладкою. Це заощадить на поштовій пересилці вкладкових книжок, і є велика можливість, що їх буде можна виелімінувати цілковито, що заощадить потребу їх друкувати.

Місячні розрахунки (фінансові розчислення) повинні бути писані через кальку, щоб секретар лишив собі копію, це заощадить канцелярії писати ті самі рахунки на двох різних сторінках. Рівнож на цьому розрахунку мають бути подані точно (включно з прізвищами і числами грамот) всі обтяження. Така система, що є тепер, неуможливлює більшим відділам знайти, за кого є ці обтяження, якщо головна канцелярія фінансового відділу подає тільки суму без пояснення за кого.

Форми для полагодження різних забезпеченевих справ з головною канцелярією чи членами, повинні бути зревідовані і застосовані до сьогоднішних обставин. Друки і формулярі видані десятки років тому, тяжко пристосувати до сьогоднішних обставин. Видати зіставлення дивіденд належні за грамоти на час їх існування, або дати ключ секретарям і організаторам, як їх треба начисляти. Продажа забезпечення у багатьох випадках залежить від обчислення дивіденд, чи процентової стопи платної за грамоти.

Це тільки кілька моїх пропозицій, які я старався передати Головному Урядові і головній канцелярії під час конференції голів Окружних комітетів, чи як головний радний у своїх річних звітах.

Звіт головної радної Теклі Мороз

На вступі мого звіту, складаю щиру подяку шановним делеґаткам і делеґатам 31-ої Конвенції Українського Народного Союзу, що дали мені нагоду, четверту з черги каденцію, діяти в системі УНСоюзу, перевибравши мене на головну радну.

Союзові обов'язки я старалась виконувати сумлінно, якнайкраще, для добра нашої найбільшої установи і всього членства Українського Народного Союзу.

У звітовому році я брала участь у надзвичайних одноденних нарадах, що відбулись осінню в головній канцелярії УНСоюзу; була присутня на посвяченні новозбудованих приміщень для сеньйорів на Союзівці; брала участь у похороні бл.п. Павла Юзика в Оттаві та в нарадах членів головного уряду Канадського Представництва УНСоюзу, що відбулись у Торонті.

Крім того, репрезентувала УНСоюз на трьох громадських імпрезах, брала участь у Річних Загальних Зборах місцевого відділу КУК та полагоджувала різні союзові справи, з якими до мене звертались члени в Мотреальській Окрузі, а головно, відносно союзових часописів: припізнення достави до передплатників, чи взагалі припинення висилки та інше.

Як голова Монтреальської союзової Округи Відділів УНСоюзу, я старалася якнайкраще співпрацювати з членами Комітету.

Завдяки нашим секретаркам і деяким членам Відділових і Окружних Комітетів, наша Монтреальська Союзова Округа виконала намічений організаційний плян на 98 відсотків.

Найбільш успішним відділом у приєднуванні нових членів, був Відділ 434, в якому діє секретарка Олександра Дольницька.

Крім неї, до організації нових членів включились слідуючі союзовці: мгр Адольф Гладилович, Михайло Ділух, Богдан Тимець і Ярослава Бачинська.

До організаційних успіхів причинились також слідуючі відділи: 473 — Віра Баніт та Іван Хохлач; 448 — Микола Перейма; 492 — марія Сірська і 465 — моя особа та Іван Гиба.

За організаційні успіхи належиться щира подяка повищезгаданим союзовцям.

Мої спостереження й заввагі:

Союзова преса й кореспонденція дальше надходить з великим припізненням до наших домів.

Багато наших читачів незадоволені з того, що в щоденнику „Свобода" поміщується „безбожницьке" оголошення, тим більше, що приготовляємося до урочистого відзначення 1000-ліття християнства в Україні.

Звіт головного радного Тараса Шмагали

Thank you, the delegates to the 31st Convention of the Ukrainian National Association, for once again honoring me by electing me to the post of Supreme Advisor.

This report will reflect my activity as I start my sixth term as a Supreme Advisor to the National Association. As has been my practice, it reflects my activities and also cantains views and opinions for the good of our Association.

The following is an outline which I established over 20 years ago. Once again the report will be divided into three categories:

A. Activity for the Ukrainian National Association
B. Civic Activities
C. Comments and Suggestions

A. Activity for the Ukrainian National Association

1. Ohio Fraternal Congress — Completed term as President and now serve as Chairman of Bylaws and Nominating Committee.
2. Board of Directors, Ukrainian National Association Renewal Corporation — Continue to serve as original Board member of Corporation, which oversees the operation of our Headquarters building in Jersey City.
3. Cleveland District — continued activity in organizational meetings and other activities in the Cleveland and Youngstown District.
4. Supreme Assembly — Participated in Convention and a Special Meeting of Supreme Assembly.
5. Completed special assignments given by UNA Supreme President and Executive Committee concerning activities in Washington D.C.
6. Participated in all meetings of the Ukrainian National Association Heritage Preservation Committee.

B. Civic Activities

1. Past President and Legislative Chairman, Ohio Public Transit Association — Organization represents interests of all public transit in the State of Ohio.
2. Honorary Member, Cuyahoga Country Republican Executive Committee.
3. Board of Directors, WCPN, Cleveland Public Radio.
4. Visiting Committee, School of Urban Studies, Cleveland State University.
5. Vice President, Company of Ignatius.
6. Active at both national and local level in preparation for celebration of Millennium of Ukrainian Christianity.

C. Comments and Suggestions

Throughout my years of activity on the Supreme Assembly, I have always taken the opportunity in my reports to make comments and suggestions for the good of the organization.

This year my comments will fall into four categories: (1) Managing and building our human resources; (2) Managing the building our material resources; (3) The Association's role in the Ukrainian and American Communities; and (4) The 1986 Convention — What should 1990 bring!

(1) Managing and Building Our Human Resourses

The lottery possibility goes on! There is certainly still the possibility that one or a few of our members could be "big" winners as our assets grow and our membership falls. However, during this past year several positive decisions have been made that may eliminate the "big" winner theory or at least delay it for a while. For years I have been saying in my report that, "We must professionalize our organizational assets".

We are finnaly doing that in both the areas of sales organization and competitive products.

The efforts of H.D. Henry Floyd, supported by our executives, are moves in the right direction. In his position as National Sales Manager, he is assembling and training a professional sales force. Long overdue, but certainly better late than never. In addition to the professional sales force, Mr. Floyd has started to meet with our branch officials, not only to give them the benefit of his knowledge of fraternal insurance, but also motivate them with his enthusiasm and dedication to fraternallism. I can only say keep up the good work!

Having the finest sales people available will not solve our problem unless they have the right products to sell. Unfortunately, the Ukrainian National Association has not kept up with the rapidly changing insurance market. Our single premium policy was a positive move, but we have a long, long way to go. I feel that a lack of modern insurance products have hurt our new sales force in making an immediate impact. I understand that we are working on some new products that will be introduced shortly. That should help our professional sales force and hopefully change our image with our Young Ukrainian Professionals. It is imparative that when these new products become available and extensive effort takes place and explaining them to all of our branch officials and interested members. Only by including all active Ukrainian National Association'ers in this hopefully new dynamic period of our association can we be assured of the success and acceptance of this effort. Only then can we say that we are using and building our human resources.

(2) Managing and Building Our Material Resources Material Resources

Our assets continue to grow. That is good, but that does not mean that we are doing the best job of managing and building those assets. I've said it before — here it is again! We're not doing the best job of managing our building. Last year I said that interest rates were low and we should consider permanent financing. Well this year rates are going up and we still don't have permanent financing. For years I have talked about taking advantage of the tax shelter available in depreciating the building. We did nothing except watch the Congress change tha tax laws. The result — a loss of million's of dollars in potential tax benefits.

But that's over. We can't keep being critical about what we didn't do! The real question is are we going to continue to maintain the status quo, as the world around us changes.

Several years ago I suggested we retain a professional financial consultant to guide us in this area. Not someone who is trying to sell us somethnig or who may benefit by our actions. Just someone who's a pro who can analyze our situation and make recommendations for action. I simply can't understand why we don't do that! What are we afraid of?

(3) The Association's Role in the Ukrainian and American Communities

The establishment of the Ukrainian National Association Heritage Preservation Foundation appeared to be a move in the right direction. I saw it as an opportunity for our association to assume its proper role in the Ukrainian and American community. The process pointed out a fact that I've know for a long time. Committees don't get things done — full time dedicated employees do! I'm afraid the committee just didn't get much done. Unfortunately we have not been able to find a full time dedicated employee to direct our proposed Washington D.C. office. Some of the committee members have tried to find suitable candidates for the D.C. office. I don't feel our full time paid executives have made it a priority. That's sad! — Another good idea we can write about for years without positive action being taken.

Instead of playing the big time political game in Washington we continue to play our political games with the RADA and UCCA. I guess some of us just feel more at home doing that!

(4) The 1986 Convention — What should 1990 Bring!

We spent well over $250,000 last May to hold a convention. What did we accomplish? — Not much! Oh sure, we elected officers, but then we had to do that. In the process of electing we had the standard mud slinging and negativism which accomplished absolutely nothing. What good did we do for our association or the Ukrainian Community? I can't thing of anything of substance and I'm sure we didn't have to spend $250,000+ plus a week of over 300 delegates' time to accomplish what we did.

If all we're going to do at conventions is elect officers then let's schedule a three day long weekend and do just that. If, on the other hand, we seriously want to involve our delegates in serious action for the good of the assotiation, let's structure a convention that allows them to do that. Our present convention format and agenda does not foster open, meaningful, positive discussion and legislation. Come to thing of it, neither do our Supreme Assembly Annual Meetings. Again, conventions and annual meetings are conducted without much change simply because „we've always done it that way". We are not going to progress if we keep on doing things because „we've always done it that way". I hope the supreme executives and the Supreme Assembly will give some thought to this issue. I hope we can do it before 1990.

Авторський вечір І. Боднарчука

Об'єднання письменників „Слово" в Торонто 6-го листопада 1987 року в приміщенні Інституту св. Володимира влаштувало авторський вечір заслуженому письменникові і громадському діячеві Іванові Боднарчукові.

Із словом про автора виступив відомий нашій спільноті Мирослав Дяковський, якого представила голова „Слова" Марія Голод. Вона, між іншим, сказала: „Мирослав Дяковський закінчив університет у Мекместер з англійської літератури, офіцер канадської армії, згодом працював при міністерстві державного секретаря в Оттаві. 20 років на різних становищах — в 'Голосі Канади', на радіо 'Канада' в Ню Йорку і Мюнхені. Тепер він працює при міністерстві спеціяльних услуг Онтаріо, в галузі автохтонних наук Онтаріо. Цього року він закінчив працю над перекладом поеми Івана Франка 'Іван Вишенський' і якраз приготовляє її до друку".

Із слова Мирослава Дяковського: „Я свідомий тієї великої чести, що мені зроблено запрошення промовляти сьогодні на авторському вечорі Івана Боднарчука. Тут, правда, не відзначаємо творчість відомого автора лише нам, але відомої і шанованої особистости в культурному і громадському житті нашої спільноти в Канаді, і особистости, відомої далеко поза межами цієї країни".

Іван Боднарчук відзначився не лише своїми літературними здобутками, але і своєю працею як учитель, журналіст і громадський діяч. Від свого приїзду до Канади з дружиною в 1948 році він працював при Інституті Петра Могили в Саскатуні, як учитель, диригент і керівник рідних шкіл в Кенорі, Віндзорі, Торонто. Він займав пост головного секретаря СУС в Торонто, кілька років вів літні курси на оселі Київ та багато часу присвятив праці, будучи шкільним референтом при централі КУК. На цьому становищі прийшлося йому подорожувати в Канаді, відвідувати і проводити інспекцію „Рідних Шкіл" на місцях.

Одним із плодів цієї праці була книжка „До рідних причалів", яка була відзначена на конкурсі ім. Івана Франка в Америці. 17 років був директором школи ім. М. Грушевського в Торонто, а також головою шкільної ради на Східню Канаду. На літературному пості як письменник брав і бере активну участь в літературному житті Канади. Був головою „Козуба", а від самого початку існування ОУП „Слова" був його секретарем і членом управи. Вже шостий рік він є головою Об'єднання працівників літератури для дітей і молоді. Ця діяльність зробила його відомою особою в колах передових громадських і культурних діячів. Відомим в Канаді і поза її межами зробили його літературні твори. Деякі його твори були відзначені та нагороджені на літературних конкурсах. Від 1954 року Боднарчук збагатив нас окремими книжками, а його повість „Покоління зійдуться" перекладена на англійську мову. Слід згадати, що І. Боднарчук був автором шкільних підручників та декількох п'єс для дітей, які ставилися на сцені його учнями.

В рецензії Івана Смолія читаємо, що Іван Боднарчук сформувався на культі двох великих діячів: Івана Франка і Василя Стефаника. Коли ж пізніше Боднарчук визволився з-під цього впливу, то стиль його хоч і змінився, але дух творів остався незмінним. Це належить уважати позитивним явищем. Він старається поєднати своє мистецтво певним обов'язком у відношенні до справ і ситуації, про котрі він пише, зокрема про проблеми і конфлікти багатокультурности нашої спільноти в Канаді. У цьому відношенні І. Боднарчук займає чи не унікальне місце в канадсько-українській літературі. У його творах виникають унікальні життєві ситуації, і автор розв'язує їх шляхом людськости, доброю волею і серцем. Замітне, що жінки у творах І. Боднарчука є сильніші характером і мають силу направити мужчин на властивий шлях.

Автор продовжує працювати над новими творами. Якраз тепер він працює над п'єсою для старших, готова до друку в нього збірка оповідань та збірка сатиричних фейлетонів.

З читанням прозових творів виступали: автор Іван Боднарчук прочитав оповідання „Учитель і його скрипка", Надія Ковальчук читала уривок із книжки „У дорозі життя", а Дмитро Романик прочитав новелю „Засумуй, трембіто".

З черги прочитано уривок з п'єси „Над Прутом", що зображає Свят-Вечір на Підгір'ю з часів відступу німецьких військ і наступу совєтської армії. Ролі читали: Роман Копач, Варвара Логин — директорка школи з Гамілтону, Надія Ковальчук, Дмитро Романик, Степан Горлач і Василь Шимко.

Прочитана річ дуже настроєва і свіжа. На закінчення автор Іван Боднарчук виступив із гумористичним монологом у ролі „Дядька із Зарваниці", який викликав бурю оплесків.

Вечір пройшов дуже успішно. Автор Іван Боднарчук виявив свої здібності як письменник, драматург і актор-комік.

Д-р С. П. Климашко

ПРОКЛЯМАЦІЯ ГУБЕРНАТОРА М. КВОМО З НАГОДИ ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРИСТИЯНСТВА В УКРАЇНІ

State of New York

Executive Chamber

In 988, St. Volodymyr the Great, the Ruler of Kiev, adopted the Christian faith as the religion of his state by baptizing the Ukrainian people in the waters of the Dnieper River. The destiny of the Ukrainian people was subsequently charted toward the solid foundation of faith that has withstood the test of time.

The year 1988 marks the millennium of the Christianization of Rus'-Ukraine, an illustrious milestone worthy of global recognition.

Ukrainians in the free world have an obligation and a duty to preserve and to promote a complete record of their rich historical and religious legacy.

Americans of Ukrainian heritage have contributed significantly to the social and economic well-being of the United States of America and to the State of New York.

Americans of Ukrainian descent residing in the State of New York are cognizant of their rich thousand-year-old spiritual and cultural legacy and, therefore, join their brethren in the solemn and festive observance of its millennium.

NOW, THEREFORE, I, Mario M. Cuomo, Governor of the State of New York, do hereby proclaim signal honor as

THE MILLENNIUM OF CHRISTIANITY IN UKRAINE

is commemorated throughout New York State and urge all citizens to give recognition to this observance.

Mario M. Cuomo

GOVERNOR

Українці в Польщі дякують за поміч

У великій мірі завдяки українській пресі, яка помістила наші комунікати, справа помочі українцям в Польщі у викінченні будови бурси (гуртожитку) для дітей школи ім. Тараса Шевченка у Білому Борі набрала широкого розголосу серед українського громадянства Канади й Америки. Наша громада швидко і щедро зареагувала пожертвами, у висліді чого Суспільна Служба Українців Канади мала змогу вислати значні суми до Польщі на цю ціль.

Цитуємо кілька речень з листа, якого провідні українців в Польщі недавно написали до Суспільної Служби Українців Канади: „Ми вельми вдячні Суспільній Службі Українців Канади і канадським українцям за те все, що Ви зробили, робите і будете робити, щоб прийти нам з допомогою у завершенні будови гуртожитку для початкової школи ім. Тараса Шевченка... Вдячні ми Вам, бо завдяки таким людям як Ви, людям доброї волі і великого серця, наше діло може завершитись... До наступного навчального року об'єкт цей буде завершений і з першим шкільним дзвінком виповниться дитячим гамором. Дякувати Богові, за нами вже найбільш непевний період будови, коли існувала загроза її припинення з огляду на брак фондів. Було це на зламі травня і червня. Сьогодні стан наших банкових рахунків дозволяє нам надійно дивитись у майбутнє, хоч до повного успіху дорога ще далека. Надіємось, однак, що у вирішальному 1988 р. не будемо самі і цей гуртожиток, спільне діло українців з різних закутків світу, відкриє свої двері для української дітвори в Польщі. Ваша частина в цьому ділі велика і за це широсердечне спасибі Вам, шановні друзі! Не в силі ми подякувати кожному з Канади, хто жертвує на це діло і тому нехай наша подяка Вам буде водночас подякою всім українцям Канади, які йдуть нам з фінансовою підтримкою".

Видно, що лише завдяки нашій швидкій помочі розпочата будова бурси не припинилася і що лише при нашій дальшій помочі може дійти до успішного закінчення. Отже, не опустім братів у Польщі! Вони ще потребують нашої допомоги. Дальші пожертви на будову бурси в Білому Борі просимо слати до централі Суспільної Служби Українців Канади (Ukrainian Canadian Social Services, Head Office, P. O. Box 168, Stn. „M", Toronto, Ont., M6S 4T3), або до філії ССУК у Вашій околиці чи на адресу нашої філії: Ukrainian Canadian Social Services, 456 Main St., Winnipeg, Man., R3B 1B6.
В Америці можна слати до ЗУАДК на адресу: United Ukrainian Relief Committee, 1319 W. Lindley Ave., Philadelphia, Pa., 19141.

Осип Сливинський,
секретар Манітобської Філії ССУК

Концерт Капелі Бандуристів

У п'ятницю, 4-го грудня, в авдиторії середньої школи Валей Фордж відбувся концерт Капелі Бандуристів ім. Тараса Шевченка, присвячений Тисячоліттю Християнства в Україні. Громадський Комітет в Огайо для відзначення Тисячоліття Християнства спонзорував цей концерт.

Перед концертом голова Громадського Комітету Тисячоліття проф. Юрій Кульчицький привітав Капелю Бандуристів. Він згадав про значення і ролю капелі, як носія і подвижника культури і традицій українського народу тут, на чужині, як між своїми, так і між чужими.

Проф. Ю. Кульчицький заявив, що цим концертом Громадський Комітет офіційно розпочинає у Клівленді ювілейні відзначування Тисячоліття.

Програма концерту складалася виключно з колядок, щедрівок і пісень релігійного характеру.

Відмолоджений склад капелі під мистецьким керівництвом диригента Володимира Колесника зарепрезентував себе дуже добре. Треба сподіватися, що вже в найближчому часі знавці музики і хорового мистецтва дадуть фахову оцінку капелі.

Численно зібрана публіка (більше як 800 осіб), очарована красою української релігійної пісні, з захопленням і щедро оплескувала виконавців кожної точки програми. На домагання публіки хор додатково виконав ще дві колядки і закінчив свою програму могутнім „Бог предвічний народився".

Після останньої точки проф. Ю. Кульчицький в імені Громадського Комітету і публіки подякував членам капелі й диригентові В. Колесникові за те, що вони дали змогу слухачам знову пережити хвилини одушевлення і відчути всю красу та глибину духової культури української релігійної музики і пісні, оживити в неодного вже приспану тугу за своїм рідним. Проф. Ю. Кульчицький висловив певність, що наш народ, який створив і має таку глибоку і своєрідну духову культуру, не загине.

Учні „Рідної Школи" Люба Кордуба і Юрій Федорів вручили диригентові В. Колесникові букет живих квітів. Павло Банді відчитав привіт і подяку від православного церковного хору, а Ірена Завадівська вручила диригентові квіти від школи бандуристів ім. Китастого.

А. Вовк

Засвічення ялинки Окружної Управи СУА в Ню Йорку

Л. Сохан виступає з рецитацією.

В навечеря св. Отця Миколая відбулося засвічення ялинки в святочно прибраній Домівці СУА в Ню Йорку.

На білій скатерті пишався калач, горіли свічі, поруч колосків пшениці, гілок із сосни та шишок. За вікном прибрана ялинка чекала на врочисте засвічення, яке перевела голова Окружної Управи Л. Гой. Вона привітала о. П. Пашака, ЧСВВ, пароха церкви св. Юра, почесну голову СУА І. Рожанковську, голову СУА М. Савчак, представників організацій, мгра І. Длябога, мга Р. Гуглевича і д-ра І. Серанта, колишніх голів Управи О. Щурову, Л. Магун, Н. Савчук, голів відділів членок і гостей. Відтак попросила О. Щурову до вступного слова, в якому вона з'ясувала ціль засвічення ялинки — її присвячуємо нашим нескореним патріотам в Україні.

Дальше ведення програми перебрала культурно-освітня референтка Окружної Управи Л. Сохан. Вона задеклямувала вірш Р. Завадовича „Іде до нас коляда в гості". Всі разом заколядували врочисто стоячи наше прадавне „Бог Предвічний", а опісля Л. Сохан згадала поета Б. Лепкого, який довго жив на чужині та у своїх віршах передав тугу за рідними, а особливо це проявлялося у різдвяному часі. Тоді відчитала його вірш „Горять свічки". Слідувала коляда „Небо і земля", а коляду „Ой, ти ясна зірко" і щедрівку „А в Єрусалимі" проспівала Л. Сохан сама. Відтак всі разом заспівали „Нова радість стала". Фортепіяновий супровід до колядок і для солістки виконав д-р Сохан.

Л. Гой подякувала всім виконавцям програми, а присутнім за участь та попросила до кави і солодкого.

Мгр Лідія Магун

Трентон відзначив 45-річчя УПА

У неділю, 6-го грудня 1987 року українська громада в Трентоні, Н. Дж., відзначила 45-ту річницю Української Повстанської Армії.

Святкування започатковано Богослуженням та молитвами за поляглих борців УПА в усіх чотирьох українських церквах.

О годині 3-ій почалася святочна академія. Свято започатковано американським гимном, який відспівала Маріянна Сухенко у супроводі Софії Шульц. Сумівки Надія Литвин відчитала молитву, а Дарія Лашин — листівку з України.

Святочну академію відкрив д-р Михайло А. Дзюбас. Він привітав душпастирів усіх чотирьох українських церков та всіх присутніх.

У своєму короткенькому слові він закликав віддати шану й уклін упавшим в бою за волю України бійцям і командирам УПА, що звеличали нашу націю, яка не припиняє боротьби за державну незалежність України, та попросив хвилинною мовчанкою вшанувати пам'ять борців УПА, які віддали життя за волю України.

Святочну доповідь виголосив учасник УПА мгр Іван Буртик. Прелегент розповів про організування УПА, про геройську боротьбу проти брунатного і червоного окупантів та проти польських партизанів.

У неймовірних тяжких умовах, без будь-якої сторонньої допомоги УПА під політичним керівництвом ОУН і проводом УГВР витворила високо геройчний стиль боротьби. Виписавши численні бойові подвиги на своїх прапорах, шляхетні глибокі ідеї, втілені в гаслі: „Свобода народам — Свобода людині!", під якими билася УПА, знаходили широкий відгомін серед поневолених Москвою народів. УПА внесла великий вклад у справу створення єдиного фронту, що завершилося організуванням АБН. Багато інших світлих фактів наводив прелегент. Закінчуючи свою доповідь, він сказав: „Ми знаємо, що тільки боротьба веде до визволення України".

В мистецькій програмі виступили ансамбль бандуристів „Гайдамаки" осередка СУМ з Пассейку під мистецьким керівництвом Володимира Васькова, який відспівав повстанські пісні. Маріянна Сухенко заспівала три пісні: „Ой три шляхи широкії", „Я сьогодні від вас від'їжджаю", „Надія", акомпаньювала Софія Шульц.

Деклямацію „Безсмертним лицарям" виконала пластунка Наталія Сеник. Хор першої української баптистської церкви під мистецьким керівництвом Раїси Котляр виконав пісню „Христос прийде знову". Надія Шульгач відспівала „Незламний Ісус", піяніст Тарас Котляр. Родина Поповичів виконала дві пісні. Всі були захоплені рецитацією „Легенда", яку виконав з почуттям Роман Книгницький. На закінчення ансамбль „Гайдамаки" відспівав „Ой зайшла зоря", повстанські і стрілецькі пісні. Всіх виконавців присутні нагороджували рясними оплесками.

Голова святочного комітету д-р М. А. Дзюбас подякував усім виконавцям програми, доповідачеві мгрові І. Буртикові за таку змістовну доповідь, душпастирям українських церков, які не тільки прибули на свято, але також закликали своїх вірних, щоб взяли участь в академії, і всім присутнім, що вшанували 45-ту річницю УПА.

Свято закінчено відспіванням українського національного гимну. Після програми членкині СУМ під керівництвом Марії Кардаш вгощали всіх перекускою, кавою і солодким.

М. Дзюбас

День Подяки у Сейнт Пітерсбурзі

У неділю, 22-го листопада, випав напрочуд гарний день. Сонечко світило й прохолода листопадового дня давали людям надхнення й завзяття, щоб цей день удався якнайліпше.

Свято почалося Святою Літургією у православній церкві Трьох Святителів під керівництвом отця протоієрея Олександра Костюка з Канади в співслуженні двох священиків — отця Анастазія (доктора медицини Стар), настоятеля української православної церкви в місті Довер, Фльорида, і настоятеля нашої церкви отця протоієрея Михайла Петляка.

Під час Богослуження церква була заповнена вірними нашого приходу й прибулими з інших українських центрів — Норт Порту, Доверу, Інвернессу і Апопки. Було також чимало наших братів-католиків з місцевої католицької церкви. Після Святої Літургії відбулося посвячення нового облачення для нашого отця, яке купили наші сестриці. Багато присутніх бачило цю церемонію перший раз, що додало ще більше торжественности до свята. Після цієї церемонії, як символ подяки, відбувся святочний обід, який почався о першій годині по полудні. Голова громади Завадовський попросив отця настоятеля Михайла Петляка до молитви. За головним столом сиділи отець настоятель, отець протопресвітер з Норт Порту Теодор Форостій з паніматкою, отець д-р архимандрит Анастазій, настоятель української православної церкви в Довері, отець протоієрей Олександер Костюк з Канади, брат католицький монах Михайло з Ліо коледжу. Також були присутні два проповідники адвентистської церкви.

На обіді було присутніх приблизно 200 осіб, в тому числі багато гостей інших національностей. Обід удався напрочуд дуже гарно, на столи подавали індика, шинку, салати, начинку і всяке солодке з кавою. Присутні не могли нахвалитися таким смачним обідом. Керував святом отець настоятель. Він же був керівник церемонії. Найперше отець Михайло висловив найсердечнішу подяку нашим невтомним сестрицям за такий смачний обід. Наша громада влаштувала також 6-го січня 1988 року, на Різдво Христове, спільну Святу Вечерю при нашій церкві.

Присутній

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
нашого Незабутнього
МУЖА, БАТЬКА І ДІДУСЯ

СВ. П. ІНЖ.

ТАРАСА ГРИЦАЯ

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в понеділок, 18-го січня 1988 р. о год. 1-ій по пол.
в церкві св. Володимира
160 Захід 82-га вул., НЮ ЙОРК

та в церкві св. Софії
в понеділок, 18-го січня 1988 р. о год. 9-ій ранку
39 W. 22-га вул., БАЙОН, Н. Дж.

Просимо в цей день згадати Його у Ваших молитвах.

Дружина ІЯ з Родиною

СОВЄТСЬКИЙ СОЮЗ БРАТИМЕ участь в Олімпійських Ігрищах в Сеулі, не зважаючи на протест Північної Кореї, яка спочатку пропонуала, щоб частина змагань відбувалася на її території, а коли Південна Корея не погодилася з таким пляном, комуніти відмовились від участи в Олімпіяді. Совєтські представники заявили, що в Олімпіяді братиме участь понад 500 совєтських спортовців. Як відомо, СССР не брав участи у літніх ігрищах в 1984 році. Представники Американського олімпійського комітету заявили, що американські спортовці матимуть добру нагоду випробувати свої сили в компетиції з совєтськими спортовцями.

В АТЕНАХ, ГРЕЦІЯ, розпочались американсько-грецькі переговори, ціллю яких є підписання нового договору про дальше використовування військових баз на грецькій території. Відомо ж бо, що прем'єр-міністер Греції Андреас Папандреу, перебираючи владу, заявляв своїм прихильникам, що першою його вимогою буде усунення американських баз. У щоденному житті це гасло показалось непрактичним, бо Греція отримує за користування базами фінансову допомогу від ЗСА, а тисячі греків мають запевнену працю в американців. Покищо не відомо, як закінчаться переговори, але якийсь вихід з положення напевно буде знайдений, тим більше, що Греція є членом НАТО.

Св. Миколай відвідав юнаків 214-го Відділу УНС „Чорноморська Січ"

Св. Миколай дарує копаний м'яч.

У суботу, 12-го грудня 1987 року о 4-ій год. по полудні в гімнастичній залі школи св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., 214-ий Відділ УНС „Чорноморська Січ" відсвяткував святомиколаївську зустріч, влаштовану для дітей членів і їх приятелів.

Програму свята відкрив Олесь Напора, імпрезовий референт товариства. Між присутніми вшановано о. Івана Стухляка, заступника пароха парохії св. Івана Хрестителя в Нюарку. Після відкриття програму свята передано Марійці Бокало, керівникові програми. Програма була виконана з великою вмілістю і складалася з рецитації і деклямації віршів та співу на Святомиколаївські теми. Сама М. Бокало перевела оповідання про св. Миколая. Похвала за успішну деклямацію, належиться юнакам Стефанові і Дам'янові Колодіям, Юркові Кігічакові, Андрієві Брецйчеві, Іванові Корембі, Орестові Баверові та Євгенові Ключникові.

При закінченні пісні „Ой хто, хто..." св. Миколай з двома янголятами явився і роздав дарунки. Кожний юнак і юначка крім інших дарунків дістали копаний м'яч доброї якости.

Гості частувалися смачним буфетом і напитками, приготовленими досконало Християною Процюк. Серед гостей на святі були також гості з головної канцелярії УНС, колишній директор продажу забезпечень Генрі Флойд, продавець забезпечень Михайло Степина і кандидат на продавця в Канаді Олег Романюк. Відіграючи активну ролю при виконанні святочної програми, був також крайовий координатор братської діяльности УНСоюзу Андрій Воробець, який зорганізував кіоск з летючками та інформативними матеріялами про УНС і про членство в ньому, примірниками „Свободи" і „Українського Тижневика". Кожна дитина одержала найновіше число „Веселки".

Серед гостей було багато дітвори, що брали участь у святі. Усі гарно забавлялися і охоче очікують св. Миколая в наступному році.

Н. Н.

ДОСЛІДЖЕННЯ КОНҐРЕСУ виявляють, що інспектори Агенції охорони довкілля не добачають більше, як половину серйозних порушень у приміщеннях, де зберігаються небезпечні та шкідливі відпадки. Досліди переведені Конгресовим бюром загального обліку приписують вину бракові вишколених інспекторів. Серед недоліків: непозначені посуди з відпадками, відкриті посуди, неутотожнені відпадки, викидування відпадків поза призначені місця і в одному випадку висилка небезпечних відпадків до невідповідного місця їхнього знищення.

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 23-го СІЧНЯ 1988 р.

Філядельфія, Па. Річні загальні збори Т-ва „Мир" 324-го Відд. о год. 7:30 веч. в домі Української Громади при 23-ій і Бравн вул. у Філядельфії, Па. — Управа

НЕДІЛЯ, 31-го СІЧНЯ 1988 р.

Честер, Па. Річні загальні збори 352-го Відд., о год. 12-ій дня у приміщенні УККлюбу при 2nd and Thurlon вул., Chester, Pa. Проситься членство про чисельну участь. — Д-р М. Кий, гол., Я. Щербак, секр.

НЕДІЛЯ, 31-го СІЧНЯ 1988 р.

Філядельфія, Па. Річні збори 375-го Відд. о год. 2-ій по пол. в домі Округи, 5004 Old York Rd. На порядку: відкриття, вибір предсідника і секретаря, відчитання протоколу з попередніх зборів, звіти уступаючої Управи, дискусія над звітами, звіт К. Комісії і уділення абсолюторії, вибір Управи на 1988 р., внески і запити, закриття. — М. Коршеньовський, гол., П. Тарнавський, секр.